

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświęconych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 8 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego 1. 8. — Listy należy frankować.

Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefon Redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu: rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł. Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 1 zł. 60 ct. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 1 zł. 90 ct. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“, otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ewentualnie i miesięczni za dopłatą pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów, kilkorazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.

Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmuje wyłącznie biuro dzienników Ludwika Plohna, ulica Karola Ludwika 1. 9; we Francyi, w Paryżu wyłącznie agencya pana Adama, Boulevard Raspail Nr. 105 bis.

Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na *Gazetę Lwowską* wynosi za drugie ćwierćroczne w miejscu 3 zł., pocztą 4 zł.; za miesiąc kwiecień: w miejscu 1 zł., pocztą 1 zł. 35 ct. Z *Przewodnikiem* za drugie ćwierćroczne w miejscu 2 zł. 75 ct., pocztą 4 zł. 75 ct.; za miesiąc kwiecień w miejscu 1 zł. 30 ct., pocztą 1 zł. 65 ct. Prenumeratę miesięczną przyjmuje się tylko od 1 lub 16 każdego miesiąca.

W celu ustalenia nakładu prosimy o wczesne nadsyłanie prenumeraty.

CZEŚĆ URZĘDOWA

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył zamianować najmościwiej Jego ces. i król. Wysokość pułkownika Arcyksięcia Leopolda Salvatora, komendanta pułku artylerji imienia ks. Lobkovitza nr. 13, komendantem 13 brygady artylerji.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 29

lutego b. r. zezwolić najmościwiej właścicielowi dóbr Włodzimierzowi Postruskiemu w Krechowicach, przyjąć i nosić honorowy krzyż kawalerski niezawisłego zakonu Johanitów.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 21 marca b. r. zamianować najmościwiej zatrudnionego przy generalnej prokuraturji wyższego sądu krajowego we Lwowie, Jana Kleeborn-Girtlera, generalnym adwokatem przy Najwyższym Trybunale sądowym i kasacyjnym.

Ministerstwo handlu zamianowało dyktaryusza technicznego Henryka Rosnera. c. k. mechanikiem w XI. kl. rangi urzęd. państw. przy c. k. Dyrekcji poczt i telegrafów we Lwowie.

Dnia 23 marca b. r. wydano i rozesłano z c. k. nadwornej i państwowej drukarni w Wiedniu XVII i XVIII zeszyty Dziennika ustaw państwa w wydaniu niemieckim.

Zeszyt XVII zawiera:

Nr. 38. Rozporządzenie Ministerstw sprawiedliwości i skarbu, wydane w porozumieniu z najwyższą Izłą obrachunkową z dnia 8 marca b. r., w sprawie umarzania ratami pretensji hipotecznych kumulatywnych kas sierocińskich.

Zeszyt XVIII zawiera:

Nr. 39. Rozporządzenie Ministerstwa handlu, wydane w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych i skarbu z dnia 29 lutego b. r., mocą którego wzbroniono handlu obnośnego w okręgu miasta Innsbrucka i w gminach Wilten, Hötting oraz

należącej do gminy Anuras-Pradl, miejscowości Pradl.

Nr. 40. Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 5 marca b. r., w sprawie zmiany postanowień urzędowego spisu alfabetycznego towarów taryfy cłowej przy słowach „magnezya i magnezit“.

Nr. 41. Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z d. 5 marca b. r., względem urzędzenia ekspozytury pobocznego urzędu cłowego Graslitz w Schwaderbach.

Nr. 42. Reskrypt Ministerstwa skarbu z dnia 13 marca b. r., zezwalający łączenie kilku gatunków cukru spożywczego przy przesyłkach przeznaczonych do wywozu, a to z miejscowości jego wyrobu po za linią cłową.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 26 marca.

Powstały z pomysłu ks. Bismarcka parlament Rzeszy niemieckiej, który w myśl intencji byłego kanclerza miał stać się węzłem łączącym silnej jeszcze niż osoba cesarza zjednoczone po wojnie z Francją Niemcy a zarazem utworzyć wał ochrony przeciw odśrodkowym dążnościom niektórych pomniejszych państw niemieckich, obojczył w tych dniach czterdzielatek jubileusz swojego istnienia. Wprawdzie już w r. 1867 znajdujemy ciało parlamentarne, w którym zasiadali przedstawiciele wszystkich krajów niemieckich, ale był to tylko t. zw. parlament celny, powołany do stania na straży interesów niemieckiego związku celnego; utworzony zaś rok przedtem bezpośrednio po wojnie prusko-austriackiej północno-niemiecki parlament jednoczył w sobie — jak to pokazuje sama nazwa — tylko przedstawicieli Niemiec północnych, t. j.

krajów położonych na północ rzeki Menu, która stanowiła do roku 1870 linię demarkacyjną. Reprezentanci największych po za Prusami państw, jak Bawaryi, Württembergii, Badenii i Hessyi nie zasiadali wcale w tym parlamencie.

Po raz pierwszy zebrali się wybrani w drodze powszechnego głosowania posłowie ze wszystkich państw zjednoczonych Niemiec d. 22 marca 1871 r. w białej sali zamku królewskiego dla wystuchania mowy tronowej Wilhelma I. proklamowanego w d. 18 stycznia w Wersalu cesarzem niemieckim. Gdy orędzie to było tylko echem ostatnich wypadków wojennych i wyrażało radość z powodu połączenia wszystkich szczepli niemieckich, mowa prezydenta parlamentu dr. Simsona nakreśliła główne zadania nowoutworzonej Rzeszy i nabrała przez to doniosłego politycznego znaczenia. Po przyjęciu z nieznaczniemi zmianami konstytucyi związku północno-niemieckiego, nadającej Rzeszy bardzo szeroki zakres działania, parlament zabrał się do prac organicznych, których przypominać tutaj nie będziemy, bo należą one do dzieł nowożytnych Niemiec.

W pierwszych trzech okresach prawodawczych było górą w parlamencie stronnictwo narodowo-liberalne, liczyło bowiem w pierwszym okresie 125 członków, w drugim 135, w trzecim 141. Z pomocą tego to stronnictwa i przy gorliwym sukcesie liczebnie słabszych, ale posiadających wielkie wpływy konserwatystów rządził ks. Bismarck władnie przeprowadzając niemal bez trudności wszystkie swoje projekty. Czując silny grunt pod nogami, przystąpił śmiało do wypowiedzenia śmiertelnej waiki katolicyzmowi. Rozpoczęła się tedy t. zw. walka kulturna, lecz w miarę jej zastraszania się, w miarę jak większość parlamentarna posłuszną skinięciu swojego bożyszcza uchwałała coraz surowsze prawa przeciw Kościołowi katolickiemu.

Kobieta w powieści współczesnej. *)

Krytycy i badacze literatury stwierdzają fakt ogólnie zresztą uznany, że w naszym wieku literatura piękna rozwinęła się niepospolicie; ze wszystkich zaś dziedzin jej, powieściopisarstwo dąży szybkim krokiem do szczytów swego rozwoju. Stwierdzonym jest również nierozdzielny stosunek zachodzący między literaturą a życiem — a stosunek ten staje się coraz ściślejszym. Powieści bowiem dawniejsze, z czasów dajmy na to romantyzmu, który w Niemczech poczęty ogarnął swem technieniem Anglię, Francję i resztę Europy — odtwarzały nam właściwie pewien sposób odczuwania i odbierania wrażeń przez umysł współczesny, oraz pewne idealne pojęcie dobra lub zła, upostaciowane w typach stworzonych przez wyobraźnię autora, z pominięciem szczegółów ich życia i otoczenia lub z dostrojeniem tychże do owego poziomu „wyższego.“ Lecz ze zwrotem ku realizmowi, zapoczątkowanym we Francji przez Balzac'a, powieść zstąpiła z wyżyn, po których do tej pory bujała i rozglądając się w życiu bieżącym, znalazła w niem skarbnicę bezdennej, w której czerpie do dziś dzień. Bo też wyobraźnia ludzka zdolna jest stworzyć tylko ograniczoną ilość typów oderwanych, idealnych lub potwornych; gdy tymczasem rzeczywistość życiowa, tak rozmaita w swych milionowych kombinacjach, nieuchwytna w swej zmienności — niby mitologiczny Proteusz — przedstawia do nieskończoności odnawiającą się pokusę dla bystrego obserwatora, myśliciela lub artysty.

Więc rację mają ci, którzy mianują powieść współczesną zwierciadłem życia; odtwa-

*) Odczyt wygłoszony wczoraj w sali ratuszowej.

rza bowiem, lub usiłuje odtworzyć, prawdę życiową, pojętą według indywidualnego kąta patrzenia każdego autora: tło akcyi, czyli jak dziś mówią, polszcąc termin francuski użyty przez Taine'a — środowisko, jest niemal zawsze skopiowane z natury; opis warunków społecznych gnębiących bohaterów, lub ułtawiających im pochód, oparty na t. zw. dokumentach ludzkich, bywa wynikiem długich i wytrwałych studyów. Postacie wreszcie samych bohaterów nie są już, przeciętnie biorąc, zlepkiem abstrakcyjnych pierwiastków, lecz przypominają — często, niestety, zbyt wiernie — osobistości żyjące.

Wysnuć ztąd łatwo wniosek następujący: powieść powinna nam dać poznać społeczeństwo, wśród którego żyjemy, oraz prądy, które w niem nurtują.

Tu nasuwa się samo przez się spostrzeżenie, oparte na porównaniu powieści dawniejszej z dzisiejszą: coraz to częściej się trafia, że postacie kobiece, niezbędne do zasnucia erotycznej osnowy romansu, wysuwają się na plan widoczniejszy, i z istot biernych, uczuciowych, ulegających zbyt łatwo rozigranej wrażliwości — przekształcają się w rozumnych członków społeczeństwa, usiłujących spełniać z rozsądkiem i sumiennością obowiązki, jakimi je życie obarcza.

Kobieta bowiem, jako materyał literacki, może być zużytkowaną dwojako: jako typ, albo jako charakter. Typ uwydatnia się na tle otoczenia i okoliczności, jest od nich zależny i przez nie pochłonięty — do nich się stosuje; odznacza go bierność, powodująca się temperamentem: wesołym, poważnym, smutnym, melancholijnym, burzliwym, spokojnym, i t. d., i t. d. — i nadającą się do kombinacji bez końca. Charakter w tych samych warunkach przejawia samoistność, „czynność“, wynikającą z podnieć psychicznych i wytyczającą sobie cel, albo piękny, podniosły, nacechowany enotą — albo też brzydki, brudny, zbrodniczy, luboć wielki niekiedy, — że przypomnę tylko szekspirowską lady Mac-

beth. Z postaci zatem dawniejszej biernej, kobieta w powieści przechodzić poczyną do samoistnej; z typu ogólnego — przekształca się nieznacznie w charakter.

Przykładów na poparcie powyższego spostrzeżenia znalazłoby się sporo w literaturze i naszej i w obcych. Przedmiot to wszakże bardzo rozległy i jakkolwiek treścią dzisiejszego odczytu ma być, jak tytuł wskazuje, niewiasta w powieści współczesnej, zastrzegam się z góry, że treść tak obszerną ograniczyć muszę: wśród mnóstwa postaci niewieściech wybrałam jedną, najdzięczniejszą, jaką literatura lub sztuka piękna po wszelkie wieki pochwyć usiłują, by ją uwiecznić słowem, piśnią lub barwami — postać młodej dziewczyny.

Jak też młoda dziewczyna wygląda w dobie obecnej? jak ją pojęła i odtworzyła powieść?

Paweł Bourget, w notatkach swych z podróży za Oceanem, zaznacza fakt, że postacią najchętniej wyzykiwaną w Ameryce przez karykaturzystów jest młoda panna, zapelniająca swą osobą szpalty pism humorystycznych. Znęcanie się to, doś w gruncie niewinne, dowcipnisiów nad amerykańską *miss* ma świadczyć o uprzywilejowaniu jej stanowisku w życiu towarzyskiem, które opanowała, zajmując miejsce dalekie wydatniejsze, aniżeli mężatka.

Od karykatury gdy przejdziemy do literatury, zauważymy tę samą przewagę. Powieści amerykańskie i angielskie obfitują w wizerunki młodych panien, stosunkowo tak rzadkich w literaturze francuskiej. Panna, angielska lub amerykańska stanowi, według świadectwa Bourget'a „świątek pełny w sobie, kształcący się i rozwijający po za obrębem wszelkiego wpływu mężczyzny“. Pisarze zaś, którzy chcieli ją sportretować, natrafili u niej na taki hart i ucieciowość, na tyle sprytu i inteligencji, że dostarczyła im materyału do bogatej galerji typów nader urozmaiconych.

W powieści francuskiej, szczególnie dawniejszej, dziewczyna młoda występuje daleko rzadziej. Wprawdzie Balzac stworzył klasyczną niemal Eugenię Grandet, a obok niej kilka innych postaci dziewczycy; wprawdzie Oktawiusz Feuillet, Goncourt'owie, a ze współczesnych Daudet, Maupassant, Bourget wprowadzają je niekiedy do akcyi powieściowej. Pisarze ci wszakże oddają się ze szczególnem zamiłowaniem analizie psychologicznej kobiety zamężnej. W ostatnich kilku latach, u powieściopisarzy najmłodszych, typy dziewczęce zaczynają pojawiać się częściej. Niestety, nie są to po większej części typy normalne — czy bowiem u takiego Gyp'a, czy u Marcel'a Prévost — są one wytworem stosunków normalnie chorobliwych i zwiechniętych. Romanse francuskie t. zw. psychologiczne zbudowane są na tej zasadzie, że interesującymi są tylko powikłania uczuć ścierających się między sobą lub ścierających się z prawem. Ztąd pochodzi, że miłość nielegalna stanowi wyłączną niemal treść tych utworów. Zasada ta jednak fałszem jest! fałszem, jak każda teoria oparta na wyjątkach. Fałszem jest, nawet w tym świecie paryskim wzbogaconego mieszczaństwa, w którym się kreca prawie wyłącznie bohaterki Bourget'ów, Daudet'ów, Prévost'ów. A gdyby nawet była dla tej klasy pewnikiem, romansopisarze ci błędą uogólniając rysy zaobserwowane na małej liczbie, bynajmniej nie charakterystycznej, ludzkości. Ogólną wadą tegoczesnych autorów francuskich jest, że ograniczają swe obserwacye do łańki społeczeństwa, do kilkudziesięciu zdenerwowanych lub rozswawolonych jednostek, które stają się w ich oczach uosobieniem mężczyzny, kobiety, dziewczęcia; a nie zdają sobie sprawy, że po za tym ciasnym kręgiem porusza się tysiące istot prawych, zdrowych, dziewiętych, w porównaniu z którymi cały ów wielki światek rozpustników anemicznych błędnie jak mara bez ducha ni mięśni.

Jednak już nawet w literaturze francuskiej zaczyna świtać reakcyja. Najdosłownie-

mu, a równolegle także przeciw żywiołowi polskiemu, wzrastało w narodzie rozgorzenie i coraz wyraźniej ujawniały się dążności do zorganizowania silnej i zdolnej do pozytywnego działania opozycji. Centrum katolickiemu stanowiącemu jądro tej opozycji, było wielce na rękę rozbić się obozu narodowo-liberalnego na dwa stronnictwa: bismarckowskie i niezależne pod wodzą Richtera, które odtąd odgrywa w parlamencie rolę pod nazwą frakcji wolnomyślnych. Niebawem też nad większością liberalno-konserwatywną wzięła przewagę katolicko-wolnomyślna większość i ona to nie tylko zmusiła ks. Bismarcka do złożenia broni w walce kościelnej, lecz sprowadziła bezpośrednio jego upadek. Od szeregu lat centrum jest liczebnie najsilniejszym w parlamencie stronnictwem. W roku 1871 rozporządzało tylko 61 głosami, lecz gdy powstała walka kościelna uzyskało od razu 90 mandatów, a obecnie liczy przeszło stu członków.

Regulacja płac urzędniczych.

Wiedeń, 26 marca.

(Telegram „Gazety Lwowskiej“).

Dzisiaj przedłożył Rząd w Izbie posłów projekt ustawy o nowej regulacji płac urzędników, będących w czynnej służbie. Przedłożenie to reguluje ostatecznie płace urzędników, ustalone obecnie według ustawy z dnia 15 kwietnia 1873, a tylko co do urzędników czterech najniższych klas rangi powiększone tymczasowo Najw. postanowieniami z dnia 14 grudnia 1894, oraz z dnia 15 marca i 28 czerwca 1895 przez udzielenie dodatku z tytułu lat służby, dodatku osobistego i sustentacyjnego. W motywach przedłożenia podniesiono, że nowa regulacja płac nie może ograniczać się na ustalenie wspomnianej prowizorycznej poprawy, lecz że trzeba zasadniczo przejść poza jej ramy, aby zaprowadzić harmonię między wymiarem płac urzędniczych a warunkami życia, które od ostatniej regulacji tych płac w wielu kierunkach stały się trudniejszymi.

Z tego stanowiska wychodząc, nie można też było ograniczać powiększenia płac urzędniczych tylko na cztery najniższe klasy, jak to miało miejsce według wspomnianych zarządzeń prowizorycznych — zmienione bowiem stosunki uczyniły nader przykrem także położenie klas średnich i utrudniły im bardzo prowadzenie trybu życia, odpowiadającego wymaganiom stanu.

Wniesione dziś przez Rząd przedłożenie projektuje powiększenie płac dla wszystkich klas rangi począwszy od XI aż do V klasy włącznie.

Dla wyższych klas powiększenie płac wydawało się mniej potrzebnym, nie było jednak

można pominąć tego względu, że dla wielu posad służbowych do tych klas rangi należących, w biegu czasu zwiększyły się niezwykle wydatki na reprezentację, a wskutek tego trzeba było poddać rewizji ustanowiony w ustawie z roku 1873 szemat dodatków funkcyjnych, przeznaczonych głównie na opędzenie wydatków, które są połączone z reprezentacją. Natomiast nie przedsięwzięto żadnej zmiany w wymiarze dodatków aktywalnych, ponieważ z jednej strony nie zdawało się rzeczą wskazaną rozdrabniać akcyę zmierzającą do poprawy położenia urzędników na kilka kierunków, a powtórę, ponieważ przy rewizji wymiaru dodatków aktywalnych — jak ogólnie wiadomo nie zawsze dostatecznie odpowiadających różnicom w lokalnych stosunkach — chodziłoby o zmiany posiadające dla jednostek mniej doniosłe znaczenie; wobec znacznego przeto powiększenia tych poborów, które mają być wliczane do pensji, można było zaniechać reformy wymiaru tych dodatków.

Nowa skala płac przedstawia się w porównaniu z dotychczas obowiązującą w sposób następujący:

Klasa rangi	skala płac		a zatem w przyszłości więcej o
	przyszła	dotychczas	
	złr.	złr.	złr.
V.	6.000	6.000	—
	6.000	5.500	500
	5.000	4.500	500
VI.	4.000	3.600	400
	3.600	3.200	400
VII.	3.200	2.800	400
	3.000	2.400	600
VIII.	2.700	2.200	500
	2.400	2.000	400
IX.	2.200	1.800	400
	2.000	1.600	400
	1.800	1.400	400
X.	1.600	1.300	300
	1.500	1.200	300
	1.400	1.100	300
XI.	1.300	1.000	300
	1.200	950	250
	1.100	900	200
XII.	1.000	800	200
	900	700	200
	800	600	200

Nowa skala płac posiada zatem miasto dotychczasowego najniższego stopnia płac w kwocie 600 zł., kwotę 800 zł. jako najniższą płacę zasadniczą a w trzech najniższych klasach rangi podwyższenie z jednego stopnia płacy do drugiego następuje zawsze o 100 zł. co powoduje znaczne powiększenie wszystkich płac i zarazem usuwa anomalję skali płac z

r. 1873, według której w X. klasie rangi było przewidziane jedno tylko posunięcie się w płacy i to o 50 zł.

Prócz tego dla wspomnianych trzech klas rangi, w których dłuższe pozostawanie na najniższym stopniu płacy jest cięższym niż w klasach wyższych, wprowadzono system posuwania się na wyższe stopnie płac tej samej klasy korzystniejszy od dotychczasowego, ponieważ według artykułu II. projektu ustawy posunięcie się na wyższe stopnie płacy w klasie XI. będzie następować w przyszłości co dwa lata, w klasie X. co trzy lata, a w klasie IX. co cztery lata, podczas gdy dotychczas następowało wszędzie co lat pięć. Co do klasy VIII., VII i VI. pozostano przy systemie dotychczasowym (trzy stopnie płac z posunięciem się co lat pięć), a ograniczono się tylko na odpowiednie podwyższenie pojedynczych wymiarów płacy. Zamiast bowiem dotychczasowej zasadniczej płacy w kwocie 1400 zł. dla VIII. klasy rangi, 2000 zł. dla VII., a 2800 dla VI. — wprowadzono powiększone kwoty 1800 zł. (dla klasy VIII.), 2400 (dla VII.) i 3200 (dla VI.) a w obrębie każdej z tych klas trzy kwinkwena po 200 zł. (dla VIII.), po 300 (dla VII.) i po 400 zł. (dla VI. klasy). Wreszcie dla V. klasy rangi w miejsce dotychczasowych trzech stopni płac wprowadzono tylko dwa w kwocie 5000 zł. i 6000 zł., z których pierwszy w porównaniu z dotychczasowym pierwszym stopniem będzie wyższy o 500 zł., a drugi równa się dotychczasowemu trzeciemu, tak, iż urzędnicy V. klasy otrzymywać będą w przyszłości dotychczasową najwyższą pensję swej rangi zamiast po dziesięciu, już po pięciu latach.

Co się tyczy dodatków funkcyjnych, to powiększenie ich proponowane jest dla wszystkich funkcyjaryuszów trzeciej i dla pewnej części funkcyjaryuszów czwartej klasy rangi. W szczególności Namiestnik w Czechach ma otrzymywać dodatek funkcyjny 13.000 zł. (w miejsce dotychczasowego 10.000 zł.) Namiestnik w Galicji 12.000 zł. (dotychczas 9.000 zł.), Namiestnik w Pobrzużu 10.000 zł. (8.000 zł.), Namiestnicy w Styrii, Morawach, Tyrolu i Dalmacji 8.000 (6.000) zł., wreszcie Namiestnicy w dolnej i górnej Austrii 7000 zł. (5000 zł.). Następnie drugi Prezydent najwyż. Trybunału sądowego i drugi Prezydent Trybunału administracyjnego oraz Prezydenci wyż. Sądu kraj. w Wiedniu, Pradze, i Lwowie 4.000 (dotychczas 3.000) zł., prezydent wyż. Sądu kraj. w Zadarze 2000 zł. (1000 zł.), Prezydenci innych wyż. Sądów kraj. (także w Krakowie) 3000 zł. (dotychczas 2000 zł. Z urzędników IV. klasy rangi otrzymać mają wyższe dodatki funkcyjne: pięciu Prezydentów Rządów krajowych zamiast dotychczasowych 4000 zł., 5000 zł., Wiceprezydenci Namiestnictwa oraz Wiceprezydenci krajowych dyrekcji skarbu w Wiedniu, Pra-

dze i Lwowie, tudzież generalny dyrektor monopolu tytoniowego zamiast dotychczasowych 1000 zł. dodatek funkcyjny w kwocie 2000 zł.

Według III artykułu przedłożenia, dodatki osobiste, w szczególności także przyznane Najw. postanowieniem z d. 14 grudnia 1894 dla czterech najniższych klas rangi, dodatki osobiste z tytułu lat służby przy przesunięciu na wyższą płacę mają być według obowiązujących przepisów odpowiednio zredukowane, względnie ściągnięte. Przyznane Najw. postanowieniem z d. 15 marca 1895 i z dnia 28 czerwca 1895 urzędnikom czterech najniższych klas rangi dodatki sustentacyjne, nie będą nadal przyznawane.

Przyznanych ustawą z 19 marca 1894 radcom Trybunału administracyjnego dodatków do płac, oraz dodatków służbowych istniejących na podstawie specjalnych przepisów dla pojedynczych kategorii siedmiu niższych klas rangi, wreszcie takich emolumentów i deputatów, których pobór związany jest z zajmowaniem pewnych oznaczonych posad służbowych — nie narusza projektowana regulacja płac.

Co się tyczy finansowej strony przedłożenia, to naturalnie podwyższenie dodatków funkcyjnych odgrywa tu bardzo podrzędną rolę; powoduje ono zwiększenie zapotrzebowania o 43.000 złr. Powiększenie płac w klasach rangi od V do XI jeżeli się weźmie za podstawę status urzędników z końcem października r. 1895 — wywoła wzrost wydatków o 10.016.450 złr. Z kwoty tej przypada przeważna część, mianowicie 8.771.450 na powiększenie płac urzędników czterech najniższych klas rangi.

Wynika to z następującego zestawienia:

Klasa rangi	Ilość urzędników	Wydatek roczny na płace		Zwiększenie wydatku w przyszłości
		obecny	w przyszłości	
XI	9.022	5,838.000	8,454.600	2,616.600
X	8.252	7,596.050	9,808.200	2,212.150
IX	8.881	9,635.000	12,295.700	2,660.700
VIII	3.025	4,721.600	6,003.600	1,282.000

Wydatek na płace urzędników wszystkich klas od XI do VIII włącznie zwiększy się zatem ogółem o 8,771.450 zł.

Jeżeli się doda zwiększenie wydatków płynących z podwyższenia płac i z podwyższenia dodatków funkcyjnych, okaże się ogólny wzrost wydatków o kwotę 10,059.450 zł., od której to kwoty trzeba jednak odciągnąć 2,450.000 zł. wydawane dotychczas na doda-

szym jej może wyrazem jest świeża powieść młodego a wybitnego talentem autora, Jana Rosny, p. t. „Indomptée“. Bohaterka o typie silnym i wyrazistym, rzucona w zamęt walki życia, bez opieki, bez podpory, pasuje się z przeciwnościami na pozór niezwalczonemi: z biedą, z osamotnieniem, z pokusą najcięższą własnego a gorącego uczucia, które ją rwie ku czarującemu ją obłudnikowi bez zasad. Istota moralnie od niej słabsza upadłaby, pokonana; lecz ją ratuje wyniosłe poczucie godności osobistej, rzadka w swej głębokości skromność dziewczęca, wreszcie samoznanie i poszanowanie religijne świętości powołania kobiety.

Zatrzymałam się dłuższą chwilę nad literaturą francuską, wywiera bowiem wpływ niezaprzeczony na inne. Powieść t. zw. „psychologiczna“ wkroczyła też do piśmiennictwa polskiego, a najznakomitsi z żyjących autorów otworzyli przed nią wrota. Przedstawicielami jej są ci, którzy hołdując zasadzie sztuki dla sztuki, powieści bez tendencyjnej, koncentrują swój talent na jednym punkcie, badają dzieje jednego ludzkiego serca, zgłębiając najskrytsze tajniki onego, analizując w stopniowej ewolucji każde jego uderzenie, każdy kurecz lub przyspieszone bicie pod wpływem bodźców zewnętrznych. Powieść taką pozwoliłabym sobie porównać do dzieła sztuki wysokiej artystycznej wartości, do miniatyry n. p. na kości słoniowej, subtelnie wykończoną, lub do rzeźby drogocennej, kunsztownej a wytwornej, misternie a drobiazgowo wykonanej, którą wieszamy na ścianie lub ustawiamy na etażerze, bacząc, by się jej szorstką dłonią nie dotknąć. Nie można powiedzieć, aby taki przedmiot był bez żadnego pożytku: cieszy nasz wzrok, zadawalnia zmysł estetyczny, sprawia rozrywkę najsłabszemu z rodzaju. W wyjątkowych wypadkach, w jakich się nasz naród znajduje, powieść polska nie może być jedynie dziełem sztuki: ma ona zadanie, misję do spełnienia. Literatura jedna, jakkolwiek głosem stłumionym, daje świadectwo o życiu tętniącym w narodzie, uświadamia ten naród o jego położeniu i budzi, kształci uczucia i myśli jego. Literaturze u nas nie wolno być tylko artystką; jest ona nauczycielką, jest posłanniczką dobrej wieści w narodzie.

Powieść polska współczesna, z doby realistycznej, przedstawia przeto obraz społeczeństwa polskiego w chwili obecnej, jego położenia, potrzeb i dążeń. Przeciętne biorąc wszystko w niej swojskie i tło i osoby. Postacie jej zatem niewieście powinny skupiać w sobie te rysy, które istnieją w rzeczywistości.

Natrafiamy tu od razu na jedną z zasadniczych różnic między powieścią francuską a naszą: nie jest ona bynajmniej ubogą w postacie dziewczęce; przeciwnie, posiada ich wiele i wielce urozmaiconych, a bezwarunkowo wyżej stojących moralnie od równoległych im bohaterów francuskich. Jeżeli wszakże w naszym piśmiennictwie kobieta do bardzo niedawna uważana była za istotę zupełnie bierną, tem bardziej była nią dziewczyna. To też w literaturze nadobnej w ogóle, rolę dziewczyny było złozeniem obrazu, przedstawianego życie rodzinne i towarzyskie. Po za to szranki, jeżeli ją wyprowadzono, to na to tylko, ażeby jako dekoracya, służyła za przynętę dla bohaterów w romansach, dramatach i poematach.

Taką rolę nadał jej Mickiewicz w „Panu Tadeuszu“. Jego Zosia, niewinna a uroczą, stała się w literaturze naszej prototypem — i była nim długo, długo. Typy kobiece zmieniano i urozmaicano; co się jednak dziewczyny tyczy, każdy z pisarzy wysłał się na modelowanie jej wedle Zosi. O charakterze u niej mowy być nie mogło. Charakter wyraża i akcentuje wola, która w dziewczęciu albo wcale nie działała, albo działała na polu erotyki. Kochać, być kochaną, no i — na męża polować, męża złapać — poświęcić uczucie dla poprawienia interesu zrujnowanej rodziny: w takich jeno kierunkach wyrażała się wola dziewczęca, podsyta pobudkami dobrmi lub złmi. W tem już przebłykuje charakter, lecz przykuty do celów poziemnych.

Dopiero pisarze najnowszej doby zmienił punkt zapatrywania.

W najnowszej beletrystyce naszej: Prus i Orzeszkowa, Sewer i Jeź, Gawalewicz, Gomułka, Zapolska, przerywam szereg nazwisk zbyt długi, ci wszyscy i inni zainteresowali się żywo przeobrażeniem szczegółnym, jakiemu ulega, pod naciskiem odmiennych warun-

ków, indywidualność dziewczyny. Bo nie mamy prawa się ludzi: wszystkie zjawiska na świecie, połączone węzłami nieubłaganej solidarności, zależne są jedne od drugich a więc rozwój niemal błyskawiczny w naszym wieku nauk ścisłych i przyrodniczych sprowadza przewroty w stosunkach materialnych, które muszą pociągnąć za sobą metamorfozę stosunków społecznych i towarzyskich — i odbić się echem w duszy pojedynczych jednostek. Córki naszych nie możemy dziś tak wychowywać, jak wychowywano nasze babki, gdyż ciężkim grzechem obciążyłybyśmy sumienie, nie uzbroiwszy ich w zasoby moralne i umysłowe, potrzebne do stawienia czoła trudnościom życiowym. Zkąd wynik najprostszy, że i córki nasze posiadają fizjonomię odrębną, sobie właściwą. Jakąż jest ona?

Po odpowiedź sięgnijmy do powieści.

Należy najsamprzód pewien wybór uczynić a przedewszystkiem ograniczyć sferę, z której zamierzamy czerpać przykłady. Nie tkniemy zatem ani sfer arystokratycznych, których przedstawicielkami „Anielka“ Sienkiewicza lub „Lalka“ Prusa, ani sfery służebno-włościańskiej, reprezentowanej znakomicie przez Frankę, w „Chamie“ Orzeszkowej. Ograniczymy spostrzeżenia nasze do klasy średniej, do t. zw. dzisiaj inteligencji, klasy pracowników i pracownic, obejmującej coraz to liczniejsze zastępy, bo przybierającej bez ustanku nowe siły, to ze sfer robotniczych, to z wyższych. I tu, z niejaką trudnością usuwając z myśli cisnące się tłumnie postacie, wybieram kilka najmniej do siebie podobnych, lecz każdą w swym rodzaju najbardziej charakterystycznych: Janinę z powieści „Jestem“, Krechowickiego, Jankę Zapolskiej, Madzię z „Emancypantek“ Prusa, wreszcie Dziką z „Dwóch Biegunów“ Orzeszkowej.

Mimoходом zauważę, że Sienkiewicz w powieściach społecznych, epizodycznie tylko wprowadza młode panny, poświęcając całej artyzm subtelny pióra analizie duszy kobiecej w małżeństwie. Tak czarująca prawdą i prostotą postać Maryni, w „Rodzinie Polanieckiej“, rzucona jest zrazu szkicowo; utrwała się i pogłębia dopiero po ślubie, zdobywając wtedy nasze współczucie. Rys ten jest nieodłączny od całej twórczości Sienkiewicza, któ-

ry z zamiłowaniem maluje typy niewieście, pełne wdzięku, niewyczerpanej słodyczy, ujmujące mężczyzn łagodną biernością swego u-sposobienia — jednym słowem, uosobienie pewnego odcienia kobiecości. Są one, według słów jego, „dopełnieniem męskiego życia“. „Sercem zgadzają, gdzie jest prawdziwy obowiązek“ — i rządzią się logiką serca. Tu leży także źródło ich niedostatków — bo „póty zgadzają się na logikę, póki nie staje się dla nich groźną“. A gdy brak logiki nie idzie w parze z prawością instyktywną — jakże mistrzowsko odtwarza Sienkiewicz przewrotność niewieścią!

Wracam do treści odczytu. Każda z pannen, które wymieniłam — a które są wzięte z powieści tak ogólnie znanych, że mnie to uwalnia od obowiązku zdawania sprawy z ich treści — każda z tej grupy, powtarzam, ma to wspólne z innymi — po pierwsze, że żyje obecnie, że podobne jej zna każdy z nas, lub poznać może, czy tu, czy w Warszawie, czy na Litwie, w mieście lub na wsi. Na ukształtowanie ich osobistości moralnej wpływały warunki bieżące, skomplikowane, warunki życia w końcu XIX wieku, wśród dusznej atmosfery ucisku politycznego i społecznego zgnębienia. Objasnia to i usprawiedliwia wiele. Przedewszystkiem tłómaczy nam ów odcień smutku, unoszącego się jak mgła lekko nad niemi. Młode i niedoświadczone, nie potrafią te dziewczęta zdać sobie sprawy z ogólnego położenia; lecz ich dusze wrażliwe odczuwają je głęboko i w gamie ich uczuć, nawet radośnych, nawet nadziei pełnych, odzywa się zawsze nuta melancholii.

Jednakowość tła wytwarza, pomimo bardzo rozmaitych warunków otoczenia, wspólność pewnych cech charakteru: poczucie odpowiedzialności w obec życia, które same sobie stworzyć muszą, odporność pewną i hart. Złe lub dobre skłonności drzemające w duszy budzą się, kształcą i potęgają, pod presją różnorodnych czynników i wytwarza się z tych pierwiastków indywidualność kobieca — jeśli ujemna, to świadomie szkodliwa, — lecz jeśli dodatnia, to taka czysta, tak rozumnie prawa i dobra, i tkliwa, i poświęcona, że na niej polegać można z ufnością; czy samotna w ży-

tki z tytułu lat służby, osobiste i sustentacyjne.

Po odłączeniu tej kwoty, pozostanie jeszcze zwiększenie wydatków o 7,609,450 złr. „O uzyskanie pokrycia dla tej kwoty — tą uwagą kończą się motywa do przedłożenia — trzeba postarać się przez odpowiednie podwyższenie dochodów państwowych mianowicie z podatku spirytusu, od piwa i podatku giełdowego. Uchwalenie tych podatków stanowi niezbędny warunek przeprowadzenia wszystkich zarządzeń, leżących w interesie urzędników państwowych. Wniesiony projekt ustawy mógłby przeto tylko wówczas być przedłożonym do Najw. sankcji, gdy przyjęte będą przez obie Izby Rady państwa projekty ustaw, częścią już wniesione, częścią mające jeszcze być wniesionymi w sprawie podwyższenia podatków od piwa, wódki i giełdowego“.

* * *

Równocześnie z ustawą o podwyższeniu pensji urzędników, wnioskował Rząd ustawę o prowizorycznym uregulowaniu płac czynnych dożnych państwowych, należących do kategorii służby, z wyjątkiem służby urzędu pocztowego i telegraficznego. Ustawa ta postanawia co następuje: §. 1. Płaca tych należących do służby dożnych państwowych, którzy obecnie pobierają z kasy państwowej pensję lub zapłatę (*Lohn*), dochodzącą rocznie do 500 zł. włącznie i nie są zaliczeni do wspomnianej w §§. 2 i 5 kategorii służby (straż policyjna, służba pocztowa i telegraficzna), mają być prowizorycznie podwyższone w sposób następujący: Ci woźni, którzy obecnie pobierają rocznie 260 zł. płacy lub zapłaty, będą pobierać 350 zł.; pensje i zapłaty od 260 zł. do 300 zł. włącznie, mają być podwyższone do 400 zł.; pensje i zapłaty po nad 300 do 350 zł. włącznie, mają być podwyższone na 450 zł.; pensje i zapłaty po nad 350 zł. do 400 zł. włącznie na 500 zł.; pensje i zapłaty po nad 400 zł. do 500 zł. włącznie na 550 zł.

§. 2. Płace członków uniformowanej straży bezpieczeństwa, należących do stanu wojskowego, dalej członków cywilnej straży bezpieczeństwa, uniformowanej straży bezpieczeństwa i agentów policyjnych, mają być uregulowane prowizorycznie w sposób następujący:

Inspektor I klasy ma pobierać 700 zł.; inspektor II klasy 600 zł.; strażnik (*Wachmann*) I klasy, względnie starszy strażnik i agent policyjny I klasy 500 zł.; strażnik i agent policyjny II klasy 420 zł.

§. 3. Dla wymienionych w §. 2 kategorii służb państwowych będą w przyszłości w sposób następujący uregulowane dodatki z tytułu lat służby, które w myśl ustawy z dnia 27 marca 1873 mają być uwzględnione przy wymiarze emerytury:

Po ukończonym	3 roku służby	30 zł.
"	6 "	60 "
"	9 "	90 "
"	12 "	120 "
"	16 "	160 "
"	20 "	200 "
"	25 "	250 "

§. 4. W sprawie wymiaru dodatków aktywalnych, niemniej opłaty taksy służbowej pozostają nadal w mocy postanowienia ustawy z dnia 15 kwietnia 1873 r.

W motywach podniesiono pomiędzy innymi: Względy, które skłoniły Rząd do wniesienia projektu o nowym urągulowaniu plac urzędników, przemawiają w podwójnej mierze za polepszeniem położenia materialnego służby państwowej. Podczas gdy w r. 1873 pensje urzędników zostały bardzo znacznie podwyższone, ograniczyła się ustawa z dnia 15 kwietnia 1873 na zaprowadzeniu dla służby tylko dodatków aktywalnych, a w wymiarze ich plac nie nastąpiła żadna zmiana. Otóż obecny projekt ustawy ma usunąć zle polegające na tem, że wielka rzesza sług pobiera płace nieodpowiadające istniejącym potrzebom życia. Projekt ten zmierza na razie do prowizorycznego podwyższenia plac tych sług, którzy ze względu na niski wymiar pobieranych dotąd plac, lub ze względu na specjalne stosunki służbowe potrzebują najpilniej polepszenia pensji. Rząd z tego powodu obrał taki sposób załatwienia, gdyż w obec wielkiej różnorodności stosunków wchodzących tutaj w grę przy pojedynczych urzędach, postawienie ogólnie obowiązujących zasad dla plac służby wymaga bardzo obszernych dochodzeń i rokowań, których należyte przeprowadzenie opóźniłoby znacznie zamierzoną obecnie akcyę.

Wedle §. 5 projektu ustawy wyjęci są z pod postanowień projektowanej ustawy służdy urzędu pocztowego i telegraficznego, a to dla tego, iż płace ich uregulowano dopiero niedawno, bo ustawą z dnia 26 maja 1889. Spowodowany najnowszym zarządzeniem wydatki wyniosły 1,686,000 zł., czyli okragło 1,700,000 zł., który będzie pokryty tak samo, jak koszta, wynikające z polepszenia plac urzędników przez podwyższenie dochodów z podatku od wódki i piwa i podatku giełdowego.

Przyzwolenie środków tego pokrycia jest nieodzownym warunkiem przeprowadzenia zamierzonej akcyi. Obecny projekt ustawy w takim tylko razie będzie mógł być przedłożony do Najw. sankcji, jeżeli obie Izby uchwalą zarówno wniesione już jak i mające być wniesione projekty ustaw, odnoszące się do podwyższenia podatku giełdowego, oraz podatku od wódki i piwa.

cin, czy jako żona i matka, na każdym stanowisku spełni obowiązek szlachetnego i pożytecznego człowieka.

W powieści Krechowieckiego p. t. „Jestem“, występuje na pierwszych kartach typ nowoczesnej panny, trafnie pojęty, bystro zaobserwowany i znakomicie nakreślony. Nie jest to bynajmniej typ dodatni. Janina Woryska jest artystką. Wychowana bez planu, bez kierunku przez matkę nie żyjącą z mężem i zajmującą w świecie pozycję niewyraźną, Janina zdołała wszakże, w niestannych podróżach po Europie, rozwinąć niepospolitą swą inteligencję i wykształcić się w malarstwie. Lecz egzystencya koczownicza, przeplatana chwilami zbytku i pozornego bogactwa, kończącego się nieodmiennie ucieczką przed wierzycielami do nowego miejsca pobytu, fatalnie oddziaływała na serce i sumienie Janiny. Wyrobił się w niej wstręt do ubóstwa oraz egoizm, posunięty do okrucieństwa. Te dwa czynniki wystarczają, aby skaziły duszę młodzieńca. W Janinie, serce zabiły. Chłodna i wyrachowana, dąży z całą świadomością do oswożenia się od upokarzającego ją i krępującego towarzystwa matki, przekwitłej wielkoświatowej piękności, za pomocą bogatego zamążpójścia. Nie ratuje jej wiara religijna, zmrożona w młodziutkiej Janinie sztyderycznym żartem opiekuna, nie ratuje jej duma, chroniąca ją od skalanania się kłamstwem. Typy takie istniały i dawniej? Być może. Lecz nożym jest tu połączenie w młodej duszy dziesięć absolutnej i świadomej siebie niemości moralnej z wyrafinowaną kulturą umysłową, ze zmysłem artystycznym wysoce wydelikacjonem. Pomimo młodego wieku, jest Janina wytrawną znawczynią sztuki, zna i podziwia arcydzieła mistrzów w malarstwie, lecz zachwyty w niej budzą nadewszystko zmysłowe obrazy Rubensa, „Danae“ Van Dycka, „Jowisz i Io“ Coreggia; instynktownie bowiem zepsutej natury, jako jedyny cel życia wskazują jej — używanie. Posiada wiedzę, talent, urodę, posiada urok unysłowej wyższości — więc ołsniewa Stefana Leszczyca, młodego podolskiego magnata. I poślubia go — depeczę po sercu rozkochanego artysty Oreckiego, którego prawdopodobnie pokochała, bo umiał poruszyć jej duszę, gdyby nie był — ubogim. Nie będziemy śledzić dalszych losów Janiny;

łatwo przewidzieć, że stoczy się dalej po pochyłości, lecz dla uzupełnienia jej wizerunku podnieść należy rys jeden, z wielką finezyą przez autora zaznaczony: gdy dopięła celu swych zabiegów, piękna i ubóstwiona małżonka bogatego szlachcica zarzuciła uwielbione malarstwo. Talent jej zjawił się i zanikł. „Aby coś dobrze zrozumieć, potrzeba to ukochać“ — powiedział jej kiedyś Orecki. A jej suche, egoistyczne serce nie umiało ukochać niczego, ani nawet sztuki!

W nieprawidłowych także warunkach spędziła lata dziecinne Janka, Gabryeli Zapolskiej. Janka jest córką potomka starożytnego rodu, zdziewastego gburą, tyraną domowego, który z pod Kijowa zamieszkał w Warszawie. Jakkolwiek takie oryginały szlacheckie przechowują się jeszcze po zapadłych kątach Wołynia lub Ukrainy, razi nas pewna szarża w ekspozycyi pierwotnego otoczenia Janki. Córka majątnego i arystokratycznego szepetu wyrosła w atmosferze nietylko skąpstwa i niedostatku materialnego, lecz nędzy moralnej. Ojciec nienawistny dzieciom i nienawidzący je, rodzeństwo kłójące się i zgryźliwie. Każdy szczegół codziennego życia razi uczuciową i marzytelką Jankę, która całą tkliwość serca palającego żądzą miłości koncentruje wreszcie na biedaku studencie, korepetytorze swego brata, Kuniewicz. Na pozor, Kuniewicz powinien by ją razić i odtrącać, bo nie zwraca się do niej inaczej, jak w tonie sztyderycznym moralizatorskim i opryskliwym. Lecz poczyna ją ku niemu głębia myśli, młodość jego i ubóstwo, a choć pomiatła nią i lekceważy, jest innym od jej otoczenia. Mówi do niej o rzeczach niesłychanych poprzędnie, o biedzie ludzkiej, o obowiązkach społecznych, sztydzi z jej pojęć i zastarzałych przesądów, budzi w niej myśl i zastanowienie. Gdy wreszcie jedzie Kuniewicz do Paryża, dla zdobycia środków umysłowych do przeprowadzenia jakichś mglisto — niedopowiedzianych reform — Janka rzuciła także Warszawę i podąży za nim, porwana kilku suchymi słowami jego listu: „...Tu pani nauczy się pracować. Więcej może — do widzenia!“

(Dokończenie nastąpi).

Antonina Gawrońska.

Rada Państwa.

(CDLXX. posiedzenie Izby poselskiej).

(J. Gł.) Wiedeń, 23 marca. (Koresp. Gazety Lwowskiej).

Prezydent Chlumecy zagaja posiedzenie o godz. 10 m. 30.

Prezydent oznajmia, że Najj. Pan raczył podziękować za kondolencję Izby z okazji zgonu s. p. Arcyks. Albrechta Salvatora.

Gminy Rożnów, Tuczapy, Trościaniec, Nowosielca, Dźurów i Popielniki powiatu śniatyńskiego petycyonują o utworzenie sądu powiatowego w Rożnowie; ks. Karol Szczepański, pleban obrz. orm. z Łysca, petycyonuje o rewizję swojej sprawy z Ministerstwem wyznania co do obliczenia jego dochodów; gminy Turki i Wyszatyce petycyonują o odpisanie podatku gruntowego z powodu klęsk elementarnych; gmina Starzawa powiatu mościńskiego o wynagrodzenie w sumie 1200 zł. za szkody zrażdzone przy ewiezeniach artylerji.

Na porządku dziennym znajdują się na-przód obrady nad zmianami poczynionymi przez Izbę panów w uchwalonym przez Izbę poselską projekcie ustawy o uregulowaniu sprzedaży rzeczy ruchomych za splatą ratami. Jak wiadomo z podanego czasu swego sprawozdania z posiedzenia Izby panów, ta Izba opuściła postanowienia karne na wyzysk prowadzony takimi sprzedażami. Komisya prawnicza Izby poselskiej ubolewa nad uchwałą Izby panów, ale wnosi zgodzić się na nią, aby ustawa mogła już raz wejść w życie; dodaje atoli rezolucyę z wezwaniem do Rządu, aby jak najrychlej wniósł nowelę do kodeksu karnego z postanowieniami karnymi na wyzysk kupiecki, czyli lichwą towarową.

Pos. ks. Scheicher (antisemita) wy-wodzi, że Izba poselska uznałaby swoje uchwały za zbyt łagodne, gdyby zgodziła się na opuszczenie ich z ustawy, a szczególnie wy-wa lewicę, aby nie zgodziła się na to, bo ona już i tak stoi pod zarzutem, że jest zbyt potulną. Skutek ustawy zawisł właśnie od postanowień karnych; Izba panów opuściła je dla tego, że kupcy, którzy trudnią się handlem na raty, należą do „ludu wybranego“. Proponowana przez komisję rezolucya nieochroni biedaków od wyzysku żydowskiego.

Komisarz rządowy, szef sekcyi dr. Krak oświadcza, że po uchwale Izby panów i uchwale komisji Izby poselskiej Rząd nie może już obstawać przy podtrzymaniu postanowień karnych. Pos. ks. Scheicher, przypisując Izbie panów względność dla „ludu wybranego“, a nie widząc innych pobudek nie bardzo głęboko sięga wzrokiem. Izba panów opuściła postanowienia karne dla tego, że istota czynu karygodnego wydawała się jej niedosyt określona. Jakoż ścisłe określenie wyzysku ekonomicznego stanowi bardzo trudny problem ustawodawstwa karnego. W miejsce ścisłego określenia musi wstąpić zaufanie do sędzię; inaczej nigdy nie dojdzie się do postanowień karnych na wyzysk. Izba panów obawia się, że sędziowie sami z siebie mogliby nie poznać się na znamionach wyzysku; Rząd nie obawia się tego, ale uznaje inne jeszcze pobudki Izby panów, mianowicie te, że nie uchodzi nakładać kary na wyzysk przy sprzedaży na raty, a nie nakładać zarazem na wyzysk przy sprzedaży za gotową zapłatę. Nie bez słuszności Izba wyższa mówi, że byłaby to dwoistość w pojmowaniu czynu karygodnego. Oprócz tego obawia się Izba, że postanowień karnych mogliby uleknąć się właśnie kupcy rzetelni, którzy sprzedają na raty wyświadczając ubogiej publiczności przysługę. Najważniejszą zaś pobudką była dla Izby panów okoliczność, że i bez postanowień karnych, samymi przepisami cywilno-prawnymi można zapobiedz wyzyskowi. Rząd przeto zaleca przyjęcie ustawy w brzmieniu uchwalonem przez Izbę panów; gdyby doświadczenie pouczyło, że samymi przepisami cywilnymi nie dojdzie się do skutku, wtedy zawsze jeszcze będzie można chwycić się przepisów karnych.

Pos. Kaiser godzi się na wywody pos. ks. Scheichera, ale dla rychłego wprowadzenia ustawy w życie głosować będzie za przyjęciem uchwał Izby panów.

Pos. Steiner (antisemita) uderza gwałtownie na Izbę panów; kilkakrotnie przez prez. Chlumecyego przyzywany do porządku, zapowiada, że w obradach nad reformą wyborczą szerzej pomówi o racyi bytu Izby panów.

Izba przystępuje do dyskusyi szczegółowej, w której pos. Dyk (Młodoczeł) dziwi się, że podczas gdy w Izbie poselskiej coraz więcej znika mancesterski liberalizm, Izba panów staje na stanowisku jaskrawie kapitalistycznym. Mowca wnosi poprawkę, wedle której (w §. 10) nie mają być wyjęte z pod ustawy te sprzedaże na raty, w których kupującym jest inny kupiec lub rzemieślnik.

Odrzuciwszy tę poprawkę Izba przychyliła się we wszystkim do uchwał Izby panów i uchwała w tej formie ustawę zaraz także w trzeciem czytaniu.

Następują obrady nad zmianami poczynionymi przez Izbę panów w uchwalonym przez Izbę poselską projekcie ustawy o hipotecznem pierwszeństwie pożyczek melioracyjnych. Ponieważ — jak stwierdza komisya rolnicza — zmiany te nie sprzeciwiają się intencyom Izby poselskiej, przeto komisya wnosi zgodzić się na nie.

Po krótkiej dyskusyi Izba uchwała ustawę w brzmieniu uchwał Izby panów w drugim i trzeciem czytaniu.

Z porządku dziennego następuje drugie czytanie rządowego projektu ustawy o obowiązkowym w razie potrzeby dozwoleniu komu innemu przejazdu i przejścia przez swój grunt. Komisya prawnicza wnosi przyjęcie projektu.

Po dość długiej, wielce drobiazgowej dyskusyi, Izba uchwała ustawę bez zmiany w drugim i zaraz także w trzeciem czytaniu.

Następuje drugie czytanie rządowego projektu ustawy o zbudowaniu drogi żelaznej z Chodorowa do Podwysokiego. Komisya kolejowa wnosi przyjęcie projektu bez zmiany.

Pos. Vaszaty przewodzi się bardzo długo, naprzód po czesku, potem po niemiecku, o tym nowym dla Galicyi projekcie kolejowym, który raz po raz nazywa „ohydny“, „godnym potępienia.“ Mowca żali się gorzko, że Galicya tak bardzo jest faworyzowana pod względem rozwoju sieci dróg żelaznych, podczas gdy Czechy tak bardzo są upośledzone. Argumentując bardzo szczegółowo, chociaż niekoniecznie ścisłe i jasno, że te ciężkie miliony grosza podatkowego, mozolnie ściągniętego z Czech i z innych krajów, całkiem niepożytecznie są zatapiane w Galicyi, skutkiem czego w całej Izbie musi zrodzić się życzenie, żeby Galicyę odłączyć od Państwa, przechodzi do strategicznego znaczenia nowej linii kolejowej. Na co koleje strategiczne? Rosya nie zbroi się przeciwko Austrii; nikt nie może słusznie udowodnić, iżby się zbroiła; a więc, jak zachowanie się Austrii podczas wojny krymskiej było niewdzięcznością względem Rosyi, pomszczoną rakiem 1866, tak te galicyjskie koleje strategiczne przeciwko Rosyi są czemś, co znowu sprowadzi wielką klęskę na Państwo. Niestety — powiada mowca — ku największemu ubolewaniu mojemu nasi bracia galicyjscy, najbliżsi sąsiedzi Rosyi, będą głosowali za tym potępieniem godnym projektem. Daleki jestem od tego, żebym wam udzielał jakiegokolwiek rady, ale wołam do was słowy poety niemieckiego, któremi do was się zwracał: „Ci nieszcześliwi Polacy spożywać będą gorzkie owoce nienawiści zasianej przeciwko Rosyi w Niemczech i wszędzie...“ Mowca czyni Kołu polskiemu zarzut, że, choć Czesi, z wyjątkiem jego samego, zawsze głosowali za nowymi kolejami w Galicyi, bracia Słowianie z Galicyi zawsze głosowali przeciwko Czechom. (Głos z ław polskich: Nigdyśmy nie głosowali przeciwko kolejom czeskim!). Głosowaliście przeciwko zniesieniu stanu wyjątkowego, a p. Madeyski jako Minister nie nadał jedynej szkole czeskiej w Wiedniu praw szkoły publicznej. Kończąc, bo Pan Prezes już się niecierpliwi (pominęliśmy tu kilkakrotne zatargi mowcy z Prezesem, które wywoływały powszechną wesołość, a kończąc w myśl obowiązku mojego, żeby odwrócić od narodu czeskiego i od całego Państwa groźną przyszłość, i nie oddam głosu za tym potępieniem godnym projektem.

Na tem przerwano obrady. Prezydent, poddaje ustawę o sprzedaży na raty pod głosowanie. Izba ją przyjmuje.

Pan Minister wyznaj i oświecenia bar. Gautsch na interpelacyę Rotta w sprawie postanowienia studentów niemiecko-narodowych uniwersytetu wiedeńskiego o niepojednaniu się ze studentami żydowskimi odpowiada, że studenta, który przewodniczył zebraniu, na którem to postanowiono, senat relegował na zawsze, dwu innych na jedno półrocze, a dwu innych skarał naganą obostroną *consilio abeundi*. Rząd zaś nie miał jeszcze powodu wdać się w tę sprawę; o ile stowarzyszenia akademickie przekroczyły ustawę o stowarzyszeniach, władze polityczne uczynią co do nich z urzędu należy.

Pos. Hauck wnosi następującą interpelacyę do Pana Prezesa gabinetu:

„Wychodząc z tego stanowiska, że każdego prezesa gabinetu obowiązkiem jest starać się przy poszanowaniu praw przyznanych i poręczonych konstytucyjnje każdemu narodowi w Austrii, o to, żeby zapobiedz wszystkiemu przez co obecny cenny pokój między-narodowy mógłby doznać jakiegokolwiek zakłócenia, niżej podpisani spodziewają się, że i terazniejszy Pan Prezes gabinetu w sprawie następującej przedsięwzięcie stosowne kroki, ażeby rozprószyć objawiające się obawy: Niedawno pruski minister wyznaj i oświaty p. Bosse w sejmie pruskim bardzo ostro wyrażał się o „zaczepnym polonizmie“, który, jak on to bez ogródki powiedział, ma w Galicyi główne centrum agitacyjne. Jestto zarzut, z którego wynika, że spokój państwa sprzymierzonego z Austrią doznaje zakłócenia ze strony jednego z austriackich krajów koronnych i wzniewa obawę, że gdyby Rząd nie zwrócił swojej uwagi jak się należy, przykładowa zgoda

mogłyby być na szwank narażoną. Ponieważ Eksceleńcy z pewnością bardzo dobrze zna stan rzeczy w Galicyi, przeto niżej podpisani zapytują: Czy Eksceleńcy ma wiadomość o tem co powiedział pruski minister i czy chce lub może dać wys. Izbie wyjaśnienie". Podpisani na interpelacji są: Hauck i Dötz jako firmowi, antysemita barwy Schönereowej czyli Bismarckowskiej; Luëger, Jax, Schlesinger, Gessman, Steiner i ks. Scheicher, antysemita barwy Luëgerowej; Tschernigg, Dobernigg, Furrkranz, Garnhaft, Rigler, Niemcy-narodowej; Erb, niezdecydowany jeszcze nowicyusz-antysemita; Pernerstorfer, socjalista. Razem 16 podpisów, czyli jeden ponad najnieodzowniejszą liczbę.

Koniec posiedzenia o godz. 4 min. 35. Następnie jutro.

KRONIKA

Lwów, 26 marca.

— **Mianowania.** Ministerstwo rolnictwa w porozumieniu z Ministerstwem wyznań i oświaty zamianowało dyrektora szkoły rolniczej w Dublinach Juliusza Frommla członkiem komisji egzaminacyjnej dla kandydatów na nauczycieli rolnictwa w szkołach rolniczych z polskim językiem wykładowym; profesorowie w tejże szkole dublańskiej, dr. Ignacy Szyszyłowicz i Józef Mikułowski-Pomorski zamianowani zostali zastępcami członków tejże komisji egzaminacyjnej.

— **Prelekye rady dr. Engla** w Towarzystwie prawniczym lwowskim „O sądach polubownych“ obudziły w naszym świecie prawniczym nadzwyczajne zajęcie.

Dzisiaj, we czwartek, o godzinie 6 1/2 wieczorem w sali rozpraw sądu krajowego odbędzie się piąta i ostatnia prelekye dr. Engla o sądach polubownych i traktować będzie w szczególności o giełdowych sądach polubownych, tudzież o egzekucyi wyroków polubownych.

Przy tej sposobności notujemy, że w ubiegły czwartek, na czwartej prelekyi, dokończył radca dr. Engel omawiać postępowanie polubowne, oparte na kompromisie, mianowicie przedstawił wypadki bezskuteczności wyroku polubownego, zwrócił uwagę na to, że orzeczenie bezskuteczności wyroku polubownego nie zawsze pociąga za sobą upadek kompromisu i zastanawiał się nad tem, jaki skutek ze względu na przerwę przedawnienia lub zasiedzenia wytoczeniem sprawy przed sąd polubowny spowodowaną, wywiera okoliczność, że bezskuteczność wyroku polubownego orzeczoną została z przyczyn analogicznych, jak przy skardze o wznowienie. Następnie po przeprowadzonej dyskusji przystąpił do innych podstaw postępowania polubownego, informując o wyjątkowych sądach statutowych, przyczem wykazał, jak wielką anomalią są niepotrzebnie zachowane dwa uprzywilejowane sądy polubowne galicyjskiego Towarzystwa kredytowego ziemskiego.

— **Towarzystwo weterynarskie we Lwowie** odbyło walne doroczne zgromadzenie pod przewodnictwem prezesa prof. dr. Prusa. Towarzystwo, jak stwierdził przewodniczący, rozwija się pomyślnie, powiększając ciągle liczbę swych członków i wydając wzorowo redagowany organ p. t. *Przegląd weterynarski*. Ze specjalnych, a szerszy ogół obchodzących spraw, którymi zajmował się wydział, należy wymienić sprawę utworzenia w Galicyi subwencyonowanych weterynarzy okręgowych w celach hodowli, jak się to dzieje w Czechach, na Morawach i w innych krajach austriackich. Wydział zastanawiał się też nad wnioskami, zdążającymi do położenia nowych tam szerzeniu się zaraz zwierzęcych, zwłaszcza paskowo-racicznej, która w handlu krajowym wyrządza dotkliwie straty.

Towarzystwo liczy 102 członków czynnych, 3 członków korespondentów i 4 członków honorowych.

Po wysłuchaniu komisji rewizyjnej ze stanu kasy Towarzystwa i rachunków wydawnictwa *Przeglądu weterynarskiego*, udzielono absolutorium wydziałowi i komitetowi redakcyjnemu. Na rok bieżący wybrano do wydziału prezesem profesora J. Kubickiego, wiceprezesem p. Kretowicza, skarbnikiem p. Herasimowicza, sekretarzem dr. M. Grabińskiego, sekretarzem administracyjnym p. Józefa Langa. Do komitetu redakcyjnego weszli pp. Kulezycki, prof. St. Królikowski i prof. dr. Prus. Do komisji rewizyjnej pp. Eitelberg i Grodecki. Po wyczerpaniu porządku dziennego, zamknął prof. Prus obrady żegnając przybyłych i życząc dalszego powodzenia w kierunku badań naukowych, które mogą wyjść tylko na pożytek kraju i stanu weterynarskiego.

— **Wielki jarmark gospodarski** należał do największych atrakcyj dnia wczorajszego, mimo więc ślicznej pogody, zachęcającej do spacerów, mimo teatru, walnych zgromadzeń i odczytów, przybyło do sali „Sokoła“ przeszło tysiąc osób, by tutaj — przy dźwiękach kapeli 30 p. p. grającej pod osobistym kierunkiem p. Rolla — zabawić się wesoło, przyczyniając się równocześnie swoim groszem do otarcia też biedakom.

Ruchliwe panie komitetowe z niestrudzoną przydatnością Mochacką i p. Paparową na czele, otoczone licznym gronem panien, czyniły wszystko, by jak najgodniej pełnić rolę gościnnych gospodyń, to też i przy stolikach z biletami i przy fantach, i w bufcie rojno było i gwarno. Wszyscy współuczestnicy zabawy opuszczali salę z uczuciem, że parę godzin przyjemnie spędzili, a i ubogim lwowskim rozdać będzie można na święta poważniejszą sumkę, i moralny więc i materyalny cel zabawy został w zupełności osiągnięty.

— **Z czterech przedstawień** amatorskich na cele dobroczynne, danych w pałacu Prezydium Rady Ministrów w Wiedniu, dochód brutto wyniósł 13.000 zł. Nadatki na cele dobroczynne złożyli przy tej okazji: bar. Alfred Liebig 500 zł., baronowa Reinelt 200 zł. i baronowa Königswarter 50 zł.

— **Towarzystwo dam dobroczynności** we Lwowie, nabyło od skarbu Państwa realność przy ul. Piekarskiej pod l. 45 za cenę 33.500 zł.

— **W Czytelni katolickiej** odbędzie się dzisiaj, we czwartek, dnia 26 b. m. o godzinie 7 wieczorem pogadanka p. t.: „O najważniejszych potrzebach naszego ludu“, którą zagai p. Marcin Kaliszczak.

— **Stowarzyszenie opieki nad uwolnionymi więźniami**, odbędzie walne zgromadzenie w dniu 27 b. m. o godzinie 6 wieczorem w małej sali ratuszowej.

— **Z Tow. dziennikarzy polskich.** Zwyczajne walne zgromadzenie członków Towarzystwa, odbędzie się w niedzielę, dnia 29 b. m. o godzinie 10 rano w sali Kasyna miejskiego. W razie braku przepisanej statutem ilości uczestników, następne zebranie odbędzie się w poniedziałek, dnia 30 b. m. o godzinie 6 wieczorem w tym samym lokalu. Porządek dzienny obrad: 1. Odczytanie protokołu z ostatniego walnego zgromadzenia; 2. sprawozdanie z czynności ustępującego wydziału; 3. sprawozdanie skarbnika; 4. sprawozdanie komisji rewizyjnej; 5. projekt regulaminu walnego zgromadzenia i wydziału; 6. wniosek wydziału zamianowania członka honorowego; 7. sprawa przyjęcia członków zwyczajnych; 8. wybory; 9. wnioski.

— **Czytelnia akademicka** przeniosła się z dniem wczorajszym z dotychczas zajmowanego lokalu przy ul. Zyblikiewicza l. 4, na nowe mieszkanie przy ulicy Chorążczyzny l. 11 d), I piętro.

— **W Czytelni dla kobiet** odbędzie się jutro, w piątek wieczorem muzykalno-deklamacyjny na dochód biblioteki Czytelni. W produkcjach wezmą udział panie: Aleksandra Dąbrowska, Irena Bohussówna, Czaplinska, Horzowska, Dąbrowska-Loeblova, Kowalska, oraz pp.: Roland i Tarnawski. Początek o godzinie 7 wieczorem. Wstęp od osoby 1 zł., dla członków i osób przez nich wprowadzonych po 50 ct.

— **Nadzwyczajne walne zgromadzenie** Tow. miłosierdzia pod godłem „Opatrności“, utrzymującego Dom pracy przy ul. św. Zofii l. 1, odbędzie się dnia 31 b. m. o godzinie 3 popołudniu w sali ratuszowej. Porządek dzienny: Sprawa budowy nowego „Domu pracy“.

— **Dar.** P. Karol Przybylski złożył w prezydium magistratu kwotę 69 zł. 60 ct., na zakupno 24 par buciaków dla ubogiej dziatwy szkolnej bez różnicy wyznania, a to: 12 par dla dziatwy szkół położonych w dzielnicy II, zaś 12 par dla dziatwy, uczęszczającej do szkół w dzielnicy III. Za ten hojny dar składa prezydent miasta szan. dawcy uprzejme podziękowanie.

— **Towarzystwo muzyczne** odwołuje koncert Alfreda Reisenauera, gdyż artysta ten, złożony chorobą, musi pozostać w Bukareszcie przez dłuższy czas.

— **Pogrzeb** s. p. Feliksa Schiffnera em. e. k. pułkownika, kawalera orderu Żelaznej Korony, właściciela krzyża zasługi z dekoracją wojenną i t. d., który zmarł dnia 18 b. m. w Wiedniu, odbył się po sprowadzeniu zwłok do Lwowa, wczoraj popołudniu z tutejszego szpitala garnizonowego, z przepisanyimi honorami wojskowymi. Za wozem żałobnym, obwieszonym licznymi wieńcami, postępował p. Antoni Schiffner emer. e. k. radca Dworu, brat zmarłego, z małżonką, krewni, generalicya, oficerowie wszelkiej broni i tłumy publiczności. Zwłoki złożono na cmentarzu życzakowskim w grobowcu rodzinnym.

— **Z Izby sądowej.** W znanej sprawie małżonków Kamionowskich i współoskarżonego Mąkowskiego o zbrodnię oszustwa przez wydłużanie kaucyj, zapadł wyrok trybunału sędziów przysięgłych we wtorek późnym wieczorem. Na podstawie werdyktu przysięgłych, którzy z postawionych im 40 pytań, zatwierdzili tylko kilka, odnoszących się do Kamionowskiego i Mąkowskiego, zaprzeczyli zaś pytaniem odnoszącym się do Kamionowskiej, usnał trybunał dwóch pierwszych winnymi i skazał: Kamionowskiego na półtora roku więzienia, zastrzonego postem co dwa tygodnie, a po odbyciu kary na wydalenie z granic Państwa; Mąkowskiego na rok więzienia, zastrzonego postem i również na wydalenie z Państwa; Kamionowską zaś uwolnił od winy i kary. Zasądzeni zastrzegli sobie czas do namysłu w sprawie wniesienia zażalenia nieważności.

— **Ogień.** Dziś w południe o godzinie 12 zaalarmował miasto dzwon z wieży ratuszowej sygnałem pożarowym. Ogień wybuchł w kamienicy przy ul. Kraszewskiego l. 1 (dawniej Frieda) na poddaszu, gdzie robotnicy, zajęci około rezerwaru wodnego (z którego zdejmowano słomianą pokrywę zimową), zapuścili nieostrożnie ogień. Weześnie zawiadomione straże ogniowe, miejska i ochotnicza, ugasiły ogień w przeciągu pół godziny; przybyło też pogotowie pożarne wojskowe. Na miejscu pożaru był prezydent miasta p. Mochacki i wielu radnych. Szkoda stosunkowo nieznaczna.

— **Zwłoki dziecięcia** płci męskiej, liczącego około 6 miesięcy, zupełnie nagie, znalezione wczoraj zrana w potoku płynącym wzdłuż ogrodu Jabłonowskich. Na trupie, który wedle orzeczenia lekarskiego leżał w wodzie conajmniej już od dni dziesięciu, nie znaleziono zewnętrznych śladów gwałtu. Zwłoki odesłano do kostnicy szpitala i zarządzono dochodzenia.

— **Zamach samobójczy.** Marya Góral, zamieszkała przy ul. Żółkiewskiej, posprzeczarzszy się z kochankiem, wskoczyła wczoraj w południe w zamiarze samobójczym do studni. Niedoszłą samobójczynię wydobyli niebawem domownicy, a ponieważ odniosła ona skazę do studni ranę na skroni, wezwano pogotowie stacyi ratunkowej, które po zaopatrzeniu odstawiło ranną do szpitala.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: W Złoczowie, Ignacy Mirosław Markowski, profesor tamtejszego gimnazjum, w 42 roku życia.

We Lwowie, Jan Burzyński, pocztmistrz w Szezercu, w 34 roku życia.

W Remenowie, ks. Roman Kowszewicz, honorowy kanonik, gr. kat. paroch, wysłużony dziekan kulikowski, w 89 roku życia a 65 kapłaństwa. Zmarły zajmował się pracami literackimi, które pisał po polsku i rusku. W rękopisach z większych prac jego pozostał przekład „Eneidy“ Vergilego na język ruski.

W Zalesiu, pod Rzeszowem, Ignacy Lewart Gumiński, właściciel dóbr, w 42 roku życia.

W majątku swoim Gröben, na Szląsku pruskim, Stanisław hr. Colonna Walewski, syn Konrada i Ludwiki hr. Potockiej, urodzony w r. 1840, ożeniony z Maryą hr. Witold Alexandrowicz.

— **Z Obserwatorium** c. k. Szkoły politechnicznej we Lwowie. Dnia 26 marca godz. 10 rano 1896.

Dnia	Godz.	Barometr mm.	Temperatura °C.	Wiatr		Zachmurzenie niebie (0-10) **
				kierunek	siła	
25/3	2 połud.	761.53	+ 4.0	E	4	5
25/3	9 wiecz.	761.43	+ 7.0	E	1	1
26/3	7 rano	761.11	+ 0.6	NF	1	2

Najwyższa temperatura od 12 w południe dnia 25 marca do 7 rano dnia 26 marca b. r. była +14.2°C., najniższa +0.6°C. Barometr stoi w mierze.

*) Podane stany barometru są zredukowane do poziomu morza i przy temperaturze 0°C. Chcąc oznaczyć stan barometru dla pewnej wysokości n metrów, należy w ogólności n 11 mm. odjąć.

**) 0 Pogodnie;

**) 10 całkiem zachmurzone.

— **Nowe pismo na prowincyi.** W Drohobyczu ukazał się pierwszy numer dwutygodnika p. t.: *Kuryer Drohobycki*, który podpisuje jako wydawca i odpowiedzialny redaktor A. H. Żupnik.

— **Rada miejska w Wieliczce**, nowo ukonstytuowana, wybrała dzisiaj — jak nam donoszą telegraficznie — burmistrzem miasta p. Wilhelma Kocho.

— **Podporucznik Konstancy bar. Wassilko**, o którego ciężkim zranieniu donosiliśmy, poddał się w tych dniach operacji wyjęcia kuli. Odbyła się ona w Monasterzyskach, a dokonał jej radca sanitarny z Czerniowiec dr. Załoziecki, z wielkim powodzeniem. Chory przybył do Czerniowiec, gdzie pozostaje w szpitalu krajowym.

— **Samobójstwo.** W Wiedniu znaleziono wczoraj w parku Rudolfa zwłoki znanego inżyniera Albrechta, który się otrul. Albrecht był wynalazcą, w ostatnich czasach popadł w nędzę, nie mając środków do życia.

— **Towarzystwo dziennikarzy pańskich** odbyło w tych dniach ogólne zgromadzenie. Towarzystwo założone przed 10 laty, miało wtedy majątku 10.000 fr., obecnie rozporządza majątkiem dwóch milionów. Wymowne to cyfry. Po odbytem zgromadzeniu odbył się wspólny wielki bankiet, na którym był obecny prezes gabinetu Bourgeois, generał Tournier, jako reprezentant prezydenta republiki, i wiele innych znakomitości. Prezes Towarzystwa p. Alfred Mezières, członek Akademii, wniósł toast na cześć prezydenta Faure'a.

Notatki literacko-artystyczne.

Benefis. Na dochód p. Czaplinskiej odbędzie się w poniedziałek dnia 30 b. m. benefisowe przedstawienie. To samo doniesienie zapewne wystarczy, aby zapełnić salę teatralną po brzegi. Talent pierwszorzędnym, wielki urok i wdzięk jakim p. Czaplinska we wszystkich swych rolach celuje, zapewniły jej na scenie naszej wyjątkowe stanowisko. Nie ma w mieście naszym nikogo, któryby będąc w teatrze nie podziwiał tej gry subtelnej, pełnej finezyi, a zarazem niewiernie sympatycznej. Jako „naiwna“ pani Czaplinska stworzyła typ, pod względem artystycznym bez zarzutu, pod względem obserwacji trafny i prawdziwy a zawsze pociągający. Utalentowana artystka nie tylko jednak w takich rolach celuje. Przypominamy wyborną jej kreację w Suddermanna „Honorze“ i ostatnią pełną wdzięku „Hanusię“. Przypominamy jej wytrwałą, zawsze sumienną pracę, która za wzór stawianą być winna. To artystka, która nigdy nie zapomina co winna sobie, talentowi swemu, scenie stołecznej i publiczności. To też publiczność nasza niewątpliwie okaże w przyszły poniedziałek, że praca sumienna i talent znajdują u niej zawsze uznanie i poparcie. — Przedstawioną będzie komedia z francuskiego p. t.: „Sztuka przypodobania się“, w której p. Czaplinska ma doskonałą rolę.

Repertoar teatralny. Dziś, we czwartek po raz pierwszy słynna opera Massenota „Dziweczyna z Nawarry“. Rozpocznie: „Posażna jedynaczka“, komedia J. A. Fredry i „Rachunki“, komedia Paillerona.

Operetka. W piątek przedstawioną będzie po długiej przerwie operetka „Nietoperz“ (Fledermaus) Straussa, na dochód p. Gasińskiego, komika.

Szkołka śpiewu dla młodzieży, opracował Julian Klausek (Lipsk u Rödera). Praca ta obok wyczerpującego traktowania przedmiotu i systemu logicznie pomyślanego a pedagogicznie stopniującego trudności, odznacza się bardzo szczęśliwym doбором łatwych i śpiewnych pieśni. Wskutek tego nadaje się ona bardzo dobrze dla szkół ludowych i zasługiwałaby na poparcie sfer miarodajnych. Br.

Spółki zawodowe rolników.

III.
(Dokończenie).

I tak w ustępie a) alinei 2-giej §. 11, dodaje projekt obecny jako wchodzące w zakres działania spółek: „tworzenie rzeźni, piekarni“ i t. p. Jest to bardzo pożądane postanowienie, nie ulega bowiem wątpliwości, że racjonalne spieniężenie produktów rolniczych zawisło bardzo często od należytego przetworzenia ich, a w tym kierunku już istniejące dobrowolne spółki mleczarskie i nabiałowe okazały się bardzo korzystnymi i bardzo wiele zdziałały. Wedle ustępu b) i c) tejsze alinei, może spółka przedsiębrać zakupno i sprzedaż artykułów rolniczych i produktów nie tylko — jak to postanawiał projekt poprzedni — „na zlecenie i rachunek spółników“ lecz i na rachunek własny. Przez odrzucenie dawniejszej stylizacyi, która nadawała spółce charakter jak gdyby tylko komisyonera spółników, spotęgowano jej działalność kupiecką. Ustępem d) dozwolono spółkom udzielać kredytu swym członkom bez pośrednictwa kas zaliczkowych — jak tego żądał projekt poprzedni — na podstawie złożonych produktów rolniczych. Rozszerzenie więc powyższymi przepisami działalności spółek rolniczych będzie polegało na tem, że nie będą one potrzebowały przy zakupnie i sprzedaży produktów, udzielaniu kredytu, tworzeniu rzeźni, piekarni i t. p. posługiwać się dopiero pośrednictwem Stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych, lecz interesa powyższe będą mogły przedsiębrać wprost, na własny rachunek. Analogiczne przepisy przyjął też Rząd — musimy zauważyć — w projekcie noweli do ustawy przemysłowej, przedłożonym w grudniu roku zeszłego¹⁾ co do Stowarzyszeń przemysłowych.

W ustępie f) alinei 2 §. 11 przyjęto podobnie jak w pruskiej ustawie o Izbach rolniczych, jako wchodzące w zakres działań spółek rolniczych: organizacye, zarząd i notowanie cen giełd produktowych i targów, a w ustępie h) współdziałanie przy przeprowadzaniu ustaw dotyczących kultury krajowej. Przez pierwsze postanowienie chciał Rząd — jak to zaznacza w motywach — przyznać spółkom rolniczym należny im wpływ na centra obrotu produktami rolnymi, przez drugie przygotować je do tego, by wykształciły się z czasem na korporacye autonomiczne, dające

¹⁾ Nr. 1355 der Beilagen zu den stenographischen Protokollen des Abgeordnetenhauses XI Session 1895.

się użyć w wielu kierunkach administracji gospodarczej, zwłaszcza rolniczej. We wspomnianym dopiero ustępie h) wprowadzono też między zadania spółek jako nowość ubezpieczenie na życie. Okazało się to potrzebne raz dlatego, że w przyszłości ubezpieczenie na życie da się niezawodnie używać jako środek ograniczający pewne formy obdłużenia hipotecznego, powtórze dlatego, że już obecnie okazuje się potrzebnym ubezpieczenie rolników w odrębnej, zastosowanej do potrzeb rolnictwa formie t. z. za współdziałaniem korporacji zawodowych....

Wedle ustępu n) mają mieć spółki rolnicze podobnie jak stowarzyszenia przemysłowe: wydziały rozjemcze.

W §. 14 projektu zrobiono ważną zmianę, pozostawiając oznaczenie co do wysokości procentowej, nakładanych przez spółki jako dodatki do podatków opłat, — które w różnych krajach mogą być bardzo różne — również ustawodawstwu krajowemu. Wolno przeto ustawodawstwu krajowemu z zupełną swobodą postanowić, czy nakładanie opłat tych i od jakiej wysokości potrzebuje zezwolenia bezpośrednio przełożonej korporacji zawodowej, Wydziału krajowego lub też czyjego innego. Także co do tego czy opłaty będą nakładane jako dodatek do podatku gruntowego, czy też i domowo-czynszowego i domowo-klasowego, będzie stanowił ustawodawstwo krajowe. Przepis na końcu wymieniony, nie spowoduje wcale podwyższenia opłat spółkowych lecz jedynie sprawiedliwszy ich rozdział.

W §. 17 pozostawiono ustawodawstwu krajowemu wydanie bliższych przepisów co do rachunkowości spółek, w §. 19, przyznano prawo postanowienia, czy obok reprezentantów Rządu, w wydziałach spółek mają być do nich delegowani reprezentanci Wydziałów krajowych i powiatowych organizacji autonomicznych.

§. 20. projektu odnosi się do krajów, w których już na podstawie ustaw krajowych istnieją związki zawodowe rolników powiatowe (Tyrol, Austria Górna, Istria i Dalmacja) lub rady kultury krajowej (Czechy, Tyrol, Austria Górna, Istria i Dalmacja) i zarządza przetrwanie tych organizacji na przyszłość.

§§. 21, 22 i 23 zawierają krótsze wprowadzenie lecz daleko więcej sprecyzowane i zmienione poniekąd przepisy co do związków spółek, rewizji ich przez spółki przełożone i nadzoru spółek przez władze polityczne, zawarte dawniej w §§. 31 — 35 poprzedniego projektu.

Wreszcie §. 26 nadaje ustawodawstwu krajowemu najważniejszy może przywilej, bo prawo postanowienia od jakiego czasu ma wejść w życie, w dotyczącym kraju, cała ta organizacja przymusowych spółek rolniczych. W ten sposób od reprezentantów poszczególnych krajów będzie zależało, czy uznają kraj za dojrzały, ekonomicznie i socjalnie przygotowany do przyjęcia organizacji takiej, czy też przeciwnie nie wstrzymują wprowadzenia jej jako na razie jeszcze przedwczesnej.... Niezmienionymi w stylizacji pozostały jedynie §§. 4, 7, 8, 13, 18, 24 i 25 projektu.

Wobec tak daleko idących zmian w projekcie poprzednim, uwzględnienia zwłaszcza w tak rozległym zakresie kompetencji ustawodawstwa krajowego, może się rzeczywiście nasunąć pytanie, które Rząd sam na końcu swych motywów do nowego projektu porusza, czy potrzebną jest jeszcze tworząca ramy ustawa państwowa o spółkach zawodowych rolników, czy nie prostszym byłoby uchwalenie wprost ustaw krajowych? Pomijając jednak uwolnienia i ułatwienia podatkowe i należnościowe, które może uregulować jedynie ustawa państwowa, nie trzeba zapominać, że idzie tu nie tylko o uregulowanie spraw kultury krajowej, lecz o prawa i obowiązki rolników w całym Państwie, o stworzenie dla nich przymusowej asocjacji — co również może nastąpić jedynie w drodze ustawodawstwa państwowego.

up.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Międzynarodowa wystawa sztuki kucharskiej i środków żywności odbędzie się w Londynie między d. 27 kwietnia a d. 2 maja r. b. Choć w prospektach oznaczony jest termin do zgłoszeń do 15 grudnia r. z. mogą wystawcy zgłaszać się jeszcze przez kilka tygodni przed samą wystawą. Wystawa ta podzielona na 7 grup ma objąć wszystko, co odnosi się do wyżywienia ludności wszystkich warstw, tak najbogatszej jak i najbiedniejszej, tak cywilnej jak i wojska. Prospekt i plan wystawy tudzież formularz zgłoszeń można przejrzeć w biurze lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Wielki wiosenny jarmark na konie rasowe w Rzeszowie, przypadający na św. Wojciecha, rozpocznie się w poniedziałek dnia 20 kwietnia 1896. Jarmark na konie robocze, bydło, trzodę, produkt krajowy i t. p. odbędzie się we czwartek dnia 23 kwietnia 1896

OSTATNIA POCZTA

Najj. Pan przyjął na ogólnej audyencji w miniony poniedziałek między innymi Komendanta korpusu lwowskiego generał-porucznika hr. Schulenburga.

Z Londynu telegrafują, że tamtejszy dziennik urzędowy zawiera ogłoszenie o nominacji Najj. Pana Cesarza i Króla Franciszka Józefa honorowym pułkownikiem pierwszego pułku dragonów gwardyjskich.

Komisya Izby posłów dla reformy wyborczej zebrała dzisiaj rano w celu wysłuchania sprawozdania deput. Goetza i przeprowadzenia trzeciego czytania projektu ustawy.

Komisya budżetowa Izby posłów załatwiła przedłożenie w sprawie emerytur urzędników i zaopatrzenia dla wdów i sierot, przyjmując projekt rządowy. Wszystkie wnioski, zmierzające do poczynienia zmian w tym projekcie, odrzucono.

Na ostatnim posiedzeniu komisji podatkowej interpelował dep. Abrahamowicz, kiedy rozpoczyna się rozprawy nad reformą podatkową.

P. Minister skarbu dr. Biliński oświadczył, iż byłoby pożądanym, aby komisya podatkowa zebrała się po świętach w celu obrad nad reformą podatkową. Mowa prosił również, aby komisya umożliwiła Izbie reformy podatkowej rozstrzygnięcie zasady reformy podatkowej. W ten sposób spełni Izba swe finansowe i socjalno-polit. obowiązki, nie przesadzając dalszego ukształtowania tych gałęzi podatkowego ustawodawstwa. Na zapytanie przewodniczącego komisji, oświadczył P. Minister, że postara się, aby po Świętach 3 do 4 posiedzeń było poświęconych reformie podatkowej.

Cesarz Wilhelm z małżonką, z dwoma najstarszymi synami wyjechał d. 23 b. m. o godzinie wpół do 12 przed południem do Geny. Na dworcu zgromadzili się dla pożegnania dostojnicy dworscy i austro-węgierski ambasador Szögeny.

Z Berlina zapewniają, że spotkanie między cesarzem Wilhelmem a królem Humbertem będzie miało charakter czysto prywatny. Nie odbędzie się żadne uroczystości, tylko bankiet familijny. Do odwiedzin cesarza Wilhelma w Wiedniu przywiązują w kołach politycznych wiele znaczenia, szczególnie dlatego, iż następują one bezpośrednio po wizycie P. Ministra hr. Goluchowskiego w Berlinie.

Cesarz Wilhelm przyjął przed wyjazdem przybyłego z Petersburga generaładjutanta Werdera, który wręczył mu własnoręczny list cara Mikołaja.

Ks. Bismarck wystosował list do kanclerza ks. Hohlohego z podziękowaniem za toast wniesiony na jego cześć w uroczystości jubileuszowej parlamentu niemieckiego.

Z Berlina piszą do *Toruńskiej Gazety*: Dziwiłszy się ogólnie, dlaczego tutejsza *Germania* od pewnego czasu częstokroć tak nieprzychylnie wobec Polaków zajmuje stanowisko. Zapytywałem się o powody tu i owdzie i w końcu dowiedziałem się, że to dawniejszy redaktor gdańskiego *Volksblattu* p. Schlesinger, który obecnie jest redaktorem *Germanii*, rozdmuchuje antypolskie zarzewie. On także popierał ma w *Germanii* wstrętą hecę przeciw hr. Badeniemu. Jego krewniak czy imiennik należy do wybitniejszych przewodców antysemitów wiedeńskich a i on sam, jak z kilku stron mi mówiono, pracował jakiś czas w redakcyi jakiegoś antisemitycznego pisma w Wiedniu.

Z Petersburga donoszą do *Pol. Corr.*, iż już w najbliższym czasie nastąpi zmiana w naczelnym zarządzie cywilnym Kaukazu. Jako kandydaci na to stanowisko wymieniani są: Generał-gubernator kijowski Ignatiew, oraz głównodowodzący i gubernator kraju zakaspjskiego, generał Kuropatkin, który też ma największe szanse, gdyż uchodzi za wyborczego znawcę stosunków na Kaukazie.

We wrześniu odbędą się w okolicy Smoleńska wielkie manewry wojskowe, w których weźmie udział car.

Carowa - wdowa udaje się dzisiaj w podróż na Riwierę w odwiedzin do swojego młodszego syna wielkiego ks. Jerzego i zabawi u niego do połowy kwietnia. Dotąd niewiadomo, czy wielki książę, który jak wiadomo jest następcą tronu, będzie mógł uczestniczyć w uroczystościach koronacyjnych.

Do *Pol. Cor.* donoszą z Petersburga, że pomiędzy kandydatami na posadę ministra wojny w miejsce generała Wannowskiego, który ustąpi stanowczo po uroczystościach koronacyjnych, wymieniają w pierwszym rzędzie szefa sztabu generalnego, generała Obrutczewa.

Słychać, że z powodu przeniesienia do ministerstwa sprawiedliwości zarządu więzieli, utworzoną będzie posada trzeciego towarzysza ministra sprawiedliwości, którą otrzyma gubernator tobolski Bogdanowicz.

Wizyta króla serbskiego w Atenach została już urzędowo zapowiedziana. Król uda się tam zaraz po świętach wielkanocnych. Wiadomość o zaręczynach młodego monarchy z księżniczką grecką Maryą utrzymuje się ciągle.

Wedle depeszy prywatnej z Belgradu obiega tam pogłoska, iż w tym roku w maju nastąpi zjazd książąt bałkańskich, a mianowicie króla serbskiego, księcia bułgarskiego i księcia czarnogórskiego.

Przywódcy serbskiego stronnictwa radykalnego i liberalnego odbyli walne zgromadzenie i uchwalili wziąć wprawdzie udział w pracach rewizji konstytucyj, lecz żądać zarazem rękopisów dla zupełnej wolności wyborów do wielkiej skucepzy. Oba stronnictwa zamierzają działać wspólnie i w ścisłym porozumieniu.

Ks. Ferdynand bułgarski wyjechał dzisiaj do Konstantynopola celem podziękowania osobiście sułtanowi za ostatnie fernany, Książę ma być przyjmowany z nadzwyczajnymi honorami. Pogłoska jakoby książę oprócz dworu petersburskiego miał odwiedzić także dwór grecki nie potwierdza się dotąd.

Włoski dziennik *Messagero* twierdzi, że niemiecka rodzina cesarska zabawi kilka dni w Rzymie w podróży z powrotem do Berlina.

W francuskiej Izbie deputowanych toczy się dalej dyskusja nad projektem rządowym o podatku dochodowym. Po wielkich mowach socjalisty Juaresa i liberała L. Say zabierali głos jeszcze dep. Turrel, którego mowa przeciw podatkowi wywarła wielkie wrażenie. Następnie mówił bardzo długo Meline znany zwolennik cel ochronnych także przeciw podatkowi. Socjaliści ciągle mu przerywali tak, że prezydent Brisson musiał używać całej swojej energii, aby uratować wolność słowa. Po dep. Meline przemówił jeszcze Delombre sprawozdawca komisji budżetowej prosiąc o przyjęcie wniosku komisji uchylającego przedłożenie rządowe. Wczoraj mówił minister finansów Doumer, którego przemówienie zabrało z pewnością całe posiedzenie.

Minister handlu Mésureur, który niedawno miał mowę socjalistyczną w Châlons, wygłosił w sobotę mowę przy sposobności rozdzielania premij przez syndykalne stowarzyszenia dla handlu i przemysłu. Mésureur osłabił znaczenie swej poprzedniej mowy socjalistycznej, mówiąc: „Są dwie szkoły: jedna chce, aby państwo opanowało wszelką produkcję, druga zyczy sobie największej wolności dla obywateli. Niniejsze stowarzyszenie syndykalne należy do drugiej szkoły. Winszuję panom tego, albowiem sam stoję po stronie wolności“.

Temps pisze z tego powodu: „Głos należy się teraz kolektywistyczno-rewolucyjnym deputowanym, którzy zapewne interpelować będą ministra handlu, czy należy do gabinetu socjalistycznego, czy też nie“.

Hr. Dion wydał onegdaj obiad na cześć ks. Henryka Orleańskiego, w którym wziął także udział republikański deputowany Deloncle. Hr. Dion wniósł toast na cześć księcia, a książę odpowiedział mową, w której zaznaczył: „Co do mnie, usiłowałem zatrzymać w pamięci dwa ostrzeżenia mego dziadka, księcia Orleanu, które umieścił on w swym testamentcie, mianowicie: „Bądźcie namiętnymi sługami rewolucyj i starajcie się o to, aby wam przebaczone, że jesteście książętami“. Sądzę, że uzyskałem to przebaczenie, albowiem nadano mi krzyż legii honorowej, który i ojciec mój otrzymał od Gambetty. Rząd rzeczypospolitej udzielił mi absolucyj, chociaż niezupełnie, albowiem jesteśmy jeszcze pozbawieni naszych praw obywatelskich. Macie teraz panowie jednego Francuza więcej między sobą, uściśniliście dłoń rodaka, który czynił, co mógł, aby zasłużył się ojezynie“.

Dzienniki paryskie notują pogłoskę, że Henri prefekt Nizy, który niedawno przyjmował z wielkim taktem kilka osób panujących na Riwierze, zostanie ambasadorem w Berlinie.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Monaco, 26 marca. Najd. Arcyksiążę Franciszek Ferdynand d'Este i Najd. Arcyksiążę Ferdynand przybyli tu wczoraj.

Wiedeń, 26 marca. Austriacka deputacja kwotowa przyjęła sprawozdanie referenta dr. Beera, żądające znacznego obniżenia kwoty austriackiej. Żądanie to jest szczegółowo uzasadnione. Sprawozdanie to przesłane będzie dzisiaj węgierskiej deputacji kwotowej.

Wiedeń, 26 marca. Komisya dla spraw należytości ukończyła rozprawę szczegółową nad ustawą o podatku giełdowym; odrzuciła wszelkie wnioski, zmierzające do przyznania ulg dla t. zw. „kulisy“ i rozszerzyła podatek 5-centowy na wszelkie obroty papierami krajowymi do wysokości 500 zł. Komisya uchwaliła przyznać uwolnienie od podatku przy interesach pożyczkowych i obrotach listami zastawnymi. Pan Minister finansów zgodził się na te zmiany.

Wiedeń, 26 marca. Komisya dla reformy wyborczej przyjęła z małymi zmianami sprawozdanie referenta Goetza.

Wiedeń, 26 marca. (*Tel. pryw.*) Według dalszych przedłożeń rządowych, dzisiaj wniesionych, minimum kongruy dla duszpasterzy katol. wynosić będzie 600 zł. zamiast jak dotąd 500 zł. Profesorowie Uniwersytetów zwyczajni zrównani będą z urzędnikami VI klasy, nadzwyczajni zaś otrzymają 1.600 zł. tudzież dodatek aktywalny; czesne wpływać będzie do kas państwowych. Nauczyciele szkół średnich otrzymają zasadniczo 1.400 zł. jako płacę we wszystkich miastach głównych tudzież w Krakowie, trzy ostatnie kwinkwenia podwyższono na 300 zł., ósmą rangę otrzymają już po 10 latach. Aprobowani przy egzaminach suplenci filologowie otrzymają za godzinę nauki 60 zł., suplenci innych przedmiotów 50 zł., rysunków zaś i gimnastyki 40 zł.; nie egzaminowani suplenci otrzymują 48, 40 i 32 zł. Nauczyciele seminariów nauczycielskich w Wiedniu i we wszystkich miastach głównych otrzymują 1.400 zł., w innych miastach 1.200 zł., dwa kwinkwenia po 200 i trzy po 300 zł.

Projektowane we wszystkich tych przedłożeniach powiększenie plac spowoduje wzrost wydatków ogółem około 14 milionów zł. Jako niezbędny jednak warunek przedłożenia projektów do Najw. sankcji, podniesiono w motywach potrzebę uchwalenia przez Radę państwa zwiększonych podatków od piwa i wódki, oraz podatku giełdowego. (Patrz wyżej: Regulacja plac urzędniczych).

Essen, 26 marca. Na dworcu w Hattingen zetknęły się dwa pociągi towarowe. Obaj maszyniści prowadzący lokomotywy ponieśli śmierć na miejscu.

Sofia, 26 marca. Książę bułgarski wyjechał dziś w nocy o godzinie 12 minut 42 w podróż do Konstantynopola. Książę towarzyszą komisarz turecki w Solii, oraz Stoikow i Petrow.

Rzym, 26 marca. Na posiedzeniu senatu złożyli ministrowie Colombo, Rudini i Sermoneta swoje oświadczenia, poczem senat w zwykłym głosowaniu uchwalił na wniosek Ferrarisa Paternostro porządek dzienny, wyrażający zaufanie do rządu.

Następnie przyjęto artykuł projektu ustawy co do kredytu na wyprawę afrykańską, poczem w tajnym głosowaniu uchwalono całą ustawę bez rozprawy 109 głosami przeciw 64.

Rzym, 26 marca. Wczoraj o godzinie kwadrans na 6 zrana w Oppido Memertina, Reggio di Calabria i w Messynie dało się uczuć trzęsienie ziemi.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 26go marca 1896, godzina 10 minut 35. Akcje kredytowe 377.—, Akcje kolei państwowej 351-50, Akcje tytoniowe —, Anglo-austriackie 171-25, Unionbank —, Południowej 96-75, Renta papierowa —, Akcje banku dla krajów koronnych 247.—, 4-prc. listy zastawne banku krajowego 96-75, 4-prc. pożyczka krajowa z r. 1893 96-75, Napoleondor —, Rubel papierowy —, 4-prc. węgierska renta złota — za 100 marek 58-92.—. Usposobienie wyczekujące.

Wiedeń, 26go marca 1896 r. godz. 2 minut —. Alpejskie Towarzystwo górnicze 81-30, Węgierskie akcje kredytowe 413.—, Akcje anglo-austriackie 171.—, Akcje banku Union 307.—, Akcje kolei południowej 97.—, Losy tureckie 58.—, Akcje kolei państwowej 350.—, Akcje kolei Lwowsko Czerniowieckiej 293.—, 4-procentowe galic. obligacje propinacyjne z 1889 r. 97-30, Akcje tytoniowe 175.—, Węgierskie obligacje indemnizacyjne 96-75, Akcje kolei Elbetal 283.—, Akcje banku dla krajów koronnych 246-75, 4-procentowa węgierska renta złota 121-90, Akcje banku związkowego 143-25, Rubel papierowy 1-28.—, Węgierska renta papierowa 98.—, Kredyty ziemskie 467.—, Kredyty 376.—, Rimamurania 241.—. Usposobienie spokojne.

Odpowiedzialny redaktor Adam Krechowicki.

L. 7143 (2150 3-3)
C. k. Sąd powiatowy w Kulikowie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności w kwocie 145 zł. aw. z pn. odbędzie się dnia 17 kwietnia 1896 i dnia 22 maja 1896 każdym razem o godz. 10 przedpołudniem egzekucyjna sprzedaż przez licytację realności pod l. 543 w Kulikowie położonej dłużnika Ołeksy Danilaka własnej.
Cena wywołania 458 zł.
Wadyum 45 zł. 80 ct.
Resztę warunków licytacji i akt oszacowania przejrzeć można w tut. registraturze.
C. k. Sąd powiatowy.
Kulików, dnia 30 Września 1895.

L. 12328 (2156 3-3)
C. k. Sąd powiatowy w Lisku uwiadamia, że celem zaspokojenia pretensyi Elia-scha Rosdeutschera w kwocie 22 zł. 46 ct. wa. z pn. odbędzie się w zabudowaniu są-dowym w dniach 23 kwietnia i 16 czerwca 1896 zawsze o godz. 11 rano publiczna przymusowa sprzedaż całego ciała hipot. lwh. 74 jednej, czwartej części ciała hip. lwh. 75 i połowy ciała hip. 77 ks. gr. gm. Bezmichowa górna dłużnika Michała Chola-wskiego własnych.

Na pierwszym z tych terminów zosta-ną powyższe ciała hipoteczne tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, zaś na na drugim także i niżej takowej sprzedane.
Cena wywołania 383 zł. wa.
Wadyum 33 zł. 30 ct.
Inne warunki w Sądzie przejrzeć można.
C. k. Sąd powiatowy.
Lisko, 30 grudnia 1895.

L. 7291 (2151 3-3)
Celem przymusowego ściągnięcia wie-rzytelności Towarzystwa Zaliczkowego w Krzeszowicach w kwocie 72 zł. wa. z pn. odbędzie się w dniach 27 kwietnia i 1 czerwca 1896 licytacja 1/3 części realności lwh. 9 w Wolifilipowskiej Anny Pałkowej własnych.
Wadyum 19 zł.
Cena wywołania 190 zł.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli Walery Krawczyński substytut notaryalny w Krzeszowicach.
C. k. Sąd powiatowy.
Krzeszowice, 28 grudnia 1895.

L. 770 (2138 3-3)
W c. k. Sądzie obwodowym w Rzeszo-wie odbędzie się celem zaspokojenia wierzytelności Galic. Zakładu kredytowego ziem-skiego w likwidacyi we Lwowie w kwocie 1800 zł. z pn. w dniu 24 kwietnia i 26 maja 1896 zawsze o godz. 9 rano przymu-sowa sprzedaż realności lk. 78 lwh. 71 gm. Rzeszów, dłużników Salamona Wachtla, Pesli Meth, Chaji Messner i Noego Wachtla własnej.
Cena wywołania wynosi 13000 zł.
Wadyum 1300 zł.
Warunki licytacyjne przejrzeć można w Registraturze sądowej.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest adw. dr. Uiberall, zastępcą adw. dr. Fischler.
Rzeszów, 30 stycznia 1896.

L. 8001 (2153 3-3)
W dniach 27 kwietnia i 1 czerwca 1896 każdym razem o godz. 10 z rana odbędzie się celem ściągnięcia wierzytelności Towarzystwa Zaliczkowego w Krzeszowicach w kwocie 188 zł. 93 ct. wa. z pn. publiczna licytacja 7/14 części realności lwh. 350 i 4/10 części realności lwh. 351 w Filipowic-ach położonych Mikołaja Rumina własnych.
Cena wywołania co do realności lwh. 350, 775 zł. co do realności lwh. 351, 300 zł.
Wadyum 10 pre. ceny wywołania,
Resztę warunków przejrzeć wolno w tut. Sądzie.
Kuratorem nieznanym wierzycieli dr. Lipowski z Krzeszowic.
C. k. sąd powiatowy
Krzeszowice, 21 grudnia 1895.

L. 20942 (2097 3-3)
C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi poda-je niniejszem do wiadomości, że na prośbę Kasy oszczędności miasta Kołomyi dozwo-loną została w celu ściągnięcia 3 rat po 61 zł. 2 ct. i 1095 zł. 30 ct. z pn., egzekucyj-na sprzedaż realności dłużnika Abrahama Badlera własnej, w Kołomyi pod nr. 6 po-łożonej wyk. hip. l. 99 ks. gr. dla IV. dziel. m. Kołomyi objętej w dwóch na dzień 21 kwietnia i 26 maja 1896, każdym razem na godzinę 10 przed południem wyznaczonych terminach, że pomieniona realność na pier-wszym terminie tylko za lub powyżej ceny szacunkowej w kwocie 2800 zł., która służyć będzie oraz za cenę wywołania, na drugim terminie zaś także poniżej takowej zostanie sprzedaną, że każdy chęć kupna mający obo-wiązany będzie kwotę 280 zł. aw. do rąk komisji licytacyjnej złożyć, że dla wszystkich tych, którym by uchwała licytacyjna dorę-żoną być nie mogła, lub którzyby na rze-żoną realność później prawa rzeczowe na-

byli, kurator w osobie adw. dr. Zipsera z substytucją adw. dr. Milgroma, został usta-nowionym, wreszcie, że akt opisanie w mo-wie będącej realności, tudzież bliższe warun-ki licytacyjne w tus. registraturze mogą być przejrzane.
Kołomyja, 2 stycznia 1896.

L. 13909 (2155 3-3)
C. k. Sąd powiatowy w Lisku uwiada-mia, że celem zaspokojenia pretensyi Moj-żesza Iresa w kwocie 81 zł. odbędzie się w zabudowaniu sądowym w dniach 28 kwiet-nia i 16 czerwca 1896 zawsze o godz. 11 rano publiczna przymusowa sprzedaż 8/36 ciała hip. lwh. 22, tudzież 4/36 ciała hip. lwh. 24 ks. gr. gm. Choceln Antoniego i Katarzyny Lewickich współwłasnych,
Na pierwszym z tych terminów zosta-nie powyższe ciało hipoteczne tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, zaś na drugim także i niżej takowej sprzedane.
Cena wywołania 236 zł. 45 ct.
Wadyum 23 zł. 65 ct.
Inne warunki w Sądzie przejrzeć można.

C. k. Sąd powiatowy.
Lisko, 14 grudnia 1895.

L. 5342 (2194 2-2)
Ogłoszenie licytacji na roboty brukarskie wykonać się mające w roku 1896 w mieście Stanisławo-wie. w dniu 8 kwietnia 1896 odbę-dzie się w Magistracie król. wol. miasta Stanisławowa licytacja w drodze ofert pisemnych na oddanie w przedsiębior-stwo robót brukarskich w mieście Stanisławowie w roku 1896 wykonać się mających a to:
a) około 4500 m² chodników pły-towych.
b) około 3200 m² chodników żwirowych,
c) około 350 m² przechodów pienkowych.
d) około 2500 m² ścieków z ka-mienia rzecznoego,
e) około 3000 m² przerobienia lub napraw starych chodników, prze-chodów i bruków, których koszta okło 25000 zł. wa. wyniosą.
Wadyum wynosi 10 pre. od pre-liminowanej sumy.
Bliższe warunki dotyczące robót powyżej wymienionych ogłoszone będą od dnia ogłoszenia do 8 kwietnia 1896 w biurze III. Magistratu Stanisławo-wskiego.

L. 2111 (2228 2-3)
W tut. Sądzie odbędzie się o godz. 10 rano w dniu 9 kwietnia 1896 powyżej ceny szacunkowej, zaś w dniu 21 maja 1896 na-wet poniżej takowej licytacja 3/8 części re-alności wyk. hip. 1582 gm. kat. Załęcze objętej, dłużnika Juliana Wojnickiego wła-snych.
Cena wywołania 131 zł. 25 ct.
Wadyum 13 zł. 50 ct
Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tusąd. registraturze.
Dla nieznanym z życia i miejsca po-bytu i dla tych wierzycieli hipotecznych, którzyby po dniu 4 marca 1895 do tabuli weszli, lub którymby niniejsza uchwała z ja-kiegokolwiek powodu doręczoną nie zo-stała ustanawia się kuratorem c. k. notaryu-sza Marcina Mojseowicza.
Załęcze, 31 grudnia 1895.

L. 7493 (2212 2-3)
C. k. Sąd powiatowy w Dubiecku ogła-sza, że w tymże przeprowadzoną zostanie w dwóch terminach tj. dnia 15 kwietnia i dnia 15 maja 1896 każdym razem o gd. 10 rano eg-zekucyjna publiczna sprzedaż realności wyk. hip. l. 62 gm. Przedmieście dubieckie obję-tej, dłużnika Józefa Daraza własnej, celem zaspokojenia wierzytelności Pinkasa Schimmla w kwocie 45 zł. wa. z pn.
Cena wywołania 715 zł. wa.
Wadyum 72 zł.
Resztę warunków sprzedaży, wyciąg hipoteczny i protokół oszacowania tej re-alności można przegłądać w tut. sąd. regi-straturze.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych jest p. Włodzimierz Witoszyń-ski c. k. not. w Dubiecku.
Dubiecko, 26 stycznia 1896.

L. 11739 (2226 2-3)
C. k. Sąd powiatowy w Zabłotowie ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności c. k. uprzyw. galicyjskiego Zakładu kredo-tywego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie przeciw spadkobiercom Hryčka Goluka a to: Pawłowi i Iwanowi Goluk o 11 rat po 15 zł. 74 ct. i reszty kapitału 215 zł. 64 ct. i 11

zł. 21 ct. wa. z pn., odbędzie się dnia 21 kwietnia 1896 i dnia 27 maja 1896 zawsze o godzinie 10 rano egzekucyjna sprzedaż re-alności dłużnika Hryčka Goluka Wasyla a względnie tegoż nieobjętej masy spadkowej własnych a to całego ciała hip. whl. 1001 i 3/6 części ciała hip. whl. 1003 gminy Roznów objętej.

Cena wywołania ad a) 1110 zł., zaś ad b) 150 zł.
Wadyum ad a) 111 zł., ad b) 15 zł.
Wyciąg tabularny, protokół oszacowania i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w aktach tus. registry.
Zabłotów, 31 grudnia 1895.

L. 12577 (2227 2-3)
C. k. Sąd powiatowy w Zabłotowie ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności Zakładu kredytowego włościańskiego w likwi-dacyi we Lwowie przeciw Eudokii Skrypiuk o 9 rat po 9 zł. odbędzie się dnia 21 kwietnia 1896 i dnia 27 maja 1896 zawsze o godzinie 10 rano egzekucyjna sprzedaż realności dłu-żniczki Eudokii Skrypiuk własnej whl. 278 gminy Borszczowa objętej.
Cena wywołania 235 zł.
Wadyum 23 zł. 50 ct.
Wyciąg tabularny, protokół oszacowania i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w aktach tus. registry.
Zabłotów, 30 grudnia 1895.

L. 13823 (2210 2-3)
C. k. Sąd powiatowy w Dąbrowie ogłasza, iż dnia 24 kwietnia 1896 i 27 maja 1896 o godz. 10 rano odbędzie się publiczna sprzedaż realności lwh. 41 gm. Samociele objętej Sta-nisława Łupy własnej na rzecz kasy oszczę-dności w Tarnowie celem zaspokojenia sum 643 zł. 52 ct. i 368 zł. 32 ct. z pn.
Cena wywołania 5147 zł. 50 ct., wadyum 515 zł.
Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przejrzeć można w re-gistraturze. Kuratorem niewiadomych wie-rzycieli hipotecznych adwokat dr. Szancer w Dąbrowie.
Dąbrowa, dnia 26 lutego 1896.

L. 532 (2221 2-3)
C. k. Sąd powiatowy w Nisku ogłasza, że dla zaspokojenia wierzytelności Abrahama Knopfa z Niska odbędzie w dniu 24 kwietnia 1896 i 29 maja 1896 każdym razem o go-dzinie 10 rano w tutejszym sądzie publiczną sprzedaż 4/16 części realności objętej wykazem hip. 354 gm. Nisko.
Cena wywołania 350 zł.
Wadyum 35 zł.
Wyciąg hipoteczny, akt oszacowania i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.
Nisko, 12 marca 1896.

L. 1640 (2192 2-3)
Zbarazki Sąd powiatowy uwiadamia, że celem zaspokojenia pretensyi spadkobierców Saula Leiby Kuj w kwocie 6 zł. 81 ct. zpn. odbędzie się dnia 10 kwietnia 1896 i dnia 28 maja 1896 każdym razem o godz. 10 rano przymusowa sprzedaż 1/3 części realności wedle wykazu hip. 1128 księgi gruntowej dla gminy kat. Stryjówka Eliasza Krawczuk wła-snej.
Na pierwszym terminie realność rzeczona sprzedaną będzie tylko wyżej lub za cenę szacunkową 133 zł. 33 1/2 ct., zaś na drugim także niżej takowej.
Wadyum wynosi 13 zł.
Zbaraz, dnia 21 lutego 1896.

L. 14019 (1742 2-3)
C. k. Sąd powiatowy miejsko delegowany w Nowym Sączu zawiadamia, że celem za-spokojenia sumy 200 zł. z pn. odbędzie się w tymże sądzie licytacyjna publiczna sprzedaż 1/48 części ciała lwh. 2, 1/4 części lwh. 11 i 1/8 części lwh. 12 gminy Zbikowice objętych wedle karty B dłużnika Stanisława Pajora własnych w dniu 8 kwietnia 1896 i w dniu 6 maja 1896 każdym razem o godzinie 10 rano.
Wadyum wynosi 46 zł. aw.
Wyciąg hipoteczny, protokół oszacowa-nia sprzedać się mającego ciała hip., tudzież reszta warunków licytacyjnych mogą być w registraturze sądowej przejrzane.
Nowy Sącz, 4 grudnia 1895.

L. 199 (2238 2-3)
C. k. Sąd powiatowy w Borszczowie na zaspokojenie wierzytelności towarzystwa kredo-tywego w Borszczowie w kwocie 81 zł. z pn. rozpisuje przymusową sprzedaż realno-sci dłużnika Szmila Kuttnera wyk. hip. l. 329 ks. gr. gm. Korolówka objętej w termi-nach dnia 9 kwietnia i dnia 15 maja 1896 zawsze o godz. 10 rano w Sądzie tutejszym odbyć się mającą z tem, że realność przy pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, przy drugim terminie także po-niżej tej ceny będzie sprzedaną.
Cena szacunkowa 380 zł. stanowi ce-nę wywołania, wadyum wynosi 38 zł.
Akt szacunkowy i wyciąg hipoteczny oraz resztę warunków, można przegłądać w tut. registraturze, a dla tych, którzyby po

dnia 15 września 1895 na hipotekę weszli lub uchwały licytacyjnej wcześniej nie otrzy-mali, ustanowiony kuratorem adw. dr. Ko-meriner w Borszczowie.

Borszczów, dnia 4 lutego 1896.

L. 5265 (2242 1-3)
C. k. Sąd powiatowy w Krościenku za-wiadamia, że celem zaspokojenia pretensyi Maryanny Müllerowej w kwocie 20 zł. wa. z pn. odbędzie się w dniu 10 kwietnia 1896 i w dniu 8 maja 1896 każdym razem o gd. 10 rano egzekucyjna sprzedaż połowy real-ności whl. 253 gm. Kluszkowce objętej, Ma-ryanny Słezak własnej.

Cena wywołania 111 zł. wa.
Wadyum wynosi 11 zł. wa.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony Józef Leśnicki z Kluszkowiec.
Warunki licytacyjne, wyciąg hipoteczny i protokół oszacowania przejrzane być mogą w tut. sąd. registraturze.
Krościenko, dnia 15 stycznia 1896.

L. 9878 (2183 1-3)
C. k. Sąd obwodowy w Złoczowie po-daje do wiadomości, że celem ściągnięcia wierzytelności gal. Zakładu kred. ziemskiego we Lwowie w likwidacyi do Jakóba Kupfer-wassera, Tauby Kupferwasser, Godli Paster-nak, Salomona Scholder i Ettl Scholder w kwocie 800 zł. wa. z pn. przeprowadzoną zostanie w drodze jawnego przymusowego przetargu relicytacja realności objętej wyk. hip. l. 150 gm. miasta Złoczowa, dłużników Jakóba Kupferwassera, Tauby Kupferwasser, Godli Pasternak, Salomona Scholdera i Ettl Scholder własnej w jednym tylko terminie dnia 27 kwietnia 1896 o godz. 10 rano w zabudowaniu tus. za jakąkolwiek cenę.

Cenę wywołania stanowi wartość real-ności przy udzieleniu pożyczki przyjętą w kwocie 2450 zł. a wadyum w kwocie 245 zł. wal. austr.
Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i protokół opisanie przynależno-sci tej realności przejrzeć można w tusąd. registraturze.

O tem zawiadamia się tych wierzycieli, którzyby po dniu 20 sierpnia 1895 do hipo-teki weszli, lub którymby uchwała licytacyj-na i dalsze z jakiegokolwiek powodu doręczone być nie mogły, do rąk adw. dr. Kolačzkowskiego w Złoczowie.
Złoczów, 31 grudnia 1895.

L. 20573 (2117 1-3)
W dniach 28 kwietnia i 23 maja 1896 każdym razem o godz. 10 rano odbędzie się w tut. sądzie publiczna licytacja realności Chai Giti 2 im. Sandbank własnej pod lk. 9 w Jaresławiu położonej, wyk. hip. l. 1560 ks. gr. gm. Jaresław objętej, na zaspokojenie pretensyi Chuny Katza w kwocie 1200 zł. wal. austr.
Cena wywołania 15400 zł.
Wadyum 1540 zł.
C. k. Sąd powiatowy
Jaresław, 13 lutego 1896.

L. 15632 (2172 1-3)
C. k. Sąd krajowy we Lwowie ogłasza niniejszem, że równocześnie w egzek. sprawie galic. Kasy oszczędności przeciw Maryi Ber-nolakowej i małol. Maryanowi i Ignacemu Łazowskiemu o zapł. 4 rat po 69 zł. wa. z pn. zezwolił na egzekucyjną publiczną licytację realności pod lk. 1101 1/4 we Lwowie objętej wyk. hip. l. 1066 I dz. księgi hip. dla kat. gminy Lwowa.

Licytacja ta odbędzie się dnia 25 czerwca 1896 i dnia 6 sierpnia 1896 godz. 11 zrana w sali rozpraw tut. sądu a to pierwszym razem sprzedaną będzie ta realność tylko za lub wyżej ceny wywołania, na drugim terminie także niżej ceny wywołania. Cenę wywołania stanowi suma 6070 zł., wadyum wynosi 607 zł.
Kuratorem nieznanym sądowni wierzycieli jest adw. dr. Sołowij, a tegoż zastępcą adw. dr. Piątkowski.

Wyciąg hip. i reszta warunków licyt. i opisanie przynależności mogą być w tut. registraturze przegłądane.
Lwów, dnia 14 marca 1896.

L. 11623 (2246 1-3)
W sprawie egzekucyjnej funduszu in-demizacyjnego przeciw Dawidowi Lang i Szyf-rze Knier pto 10 zł. 94 ct. z pn. odbędzie się publiczna egzekucyjna sprzedaż realności dłużników wyk. hip. l. 260 w Tłustem położonej w dwóch terminach dnia 15 kwiet-nia i 15 maja 1896 o godz. 9 rano w Są-dzie tut. sądowni.
Cena wywołania w kwocie 58 zł. 50 ct.
Wadyum 6 zł. wa.
Na pierwszym terminie sprzedaną zos-tanie realność za cenę szacunkową lub wy-żej a na drugim nawet niżej ceny wywołania.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony adw. dr. Kronik w Tłustem.
Resztę warunków przegłądać można w registraturze sądowej.
C. k. Sąd powiatowy.
Tłuste, dnia 31 grudnia 1894.

L. 12268 (2111 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Cieszanowie zarządza na dzień 27 kwietnia 1896 za cenę szacunkową, lub powyżej tejże, a na dzień 28 maja 1896 także poniżej tej ceny, każdym razem o godz. 10 przed południem w sali rozpraw tegoż sądu publiczną sprzedaż licytacyjną nieruchomości, położonych pod lk. 139 w Brusnie nowem objętych wykazem hip. 213 (w całości), 214 (w połowie) księgi gruntowej tejże gminy będących własnością Jana Materna a to w celu wydobycia sumy 105 zł. z większej 150 zł. z pn. na rzecz Towarzystwa zaliczkowego w Cieszanowie.

Cena wywołania wynosi 2345 zł. aw. Zakład 234 zł. 50 ct.

Warunki licytacyjne i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w registraturze tegoż sądu.

Kuratorem nieznanym wierzycieli jest p. Stanisław Długoszowski c. k. notaryusz w Cieszanowie.

C. k. Sąd powiatowy. Cieszanów, 30 grudnia 1895.

L. 12270 (2112 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Cieszanowie zarządza na dzień 27 kwietnia 1896 za cenę szacunkową lub powyżej tejże, na dzień 28 maja 1896 także poniżej tej ceny każdym razem o godz. 10 przed południem w sali rozpraw tegoż sądu publiczną sprzedaż licytacyjną 1/3 części nieruchomości położonych pod lk. 213 w Nowem siole objętych wyk. hipot. 323 księgi gruntowej tejże gminy, będących własnością Wasyla Pilipowskiego, a to w celu wydobycia sumy 81 zł. 86 ct. a. w. z pn. na rzecz Towarzystwa zaliczkowego stowarzyszenia zarejestrowanego z nieograniczoną poręką.

Cena wywołania wynosi 258 zł. 29 ct. Zakład 25 zł. 83 ct.

Warunki licytacyjne i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w registraturze tegoż sądu.

Kuratorem nieznanym wierzycieli jest Stanisław Długoszowski c. k. notaryusz w Cieszanowie.

C. k. Sąd powiatowy. Cieszanów, 30 grudnia 1895.

L. 7777 (2118 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Myślenicach ogłasza, iż w dniach 27 kwietnia i 1 czerwca 1896 o 10 z rana, odbędzie się w gmachu sądowym przymusowa sprzedaż realności w Trzemesni położonej, według whl. 121 ks. gr. tejże gminy dłużników Michała i Maryanny Malinowskich spółwłasnej na rzecz Galic. Zakładu kredyt. ziem. w likwidacji we Lwowie o 250 zł. aw.

Cena wywołania 500 zł. aw. Wadyum 50 zł. a. w.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków przejrzeć można w registraturze sądowej.

C. k. Sąd powiatowy. Myślenice, 4 lutego 1896.

L. 20636 (2200 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi podaje niniejszem do wiadomości, że na prośbę Kasy Oszczędności miasta Kołomyi pozwolona została w celu ściągnięcia 4 rat po 25 zł. 50 ct. i reszty kapitału 566 zł. 85 ct. z pn. egzekucyjna sprzedaż realności dłużnika Judy Gerstenhabera własnej w Kołomyi pod nr. 579 położonej whl. 24 i 1309 ks. gr. ul. II dzieln. m. Kołomyi objętej w dwóch na dzień 28 kwietnia i 2 czerwca 1896 każdym razem na godzinę 10 przed południem wyznaczonych terminach, że wspomniane realności łącznie na pierwszym terminie tylko za lub powyżej ceny szacunkowej w kwocie 900 zł. wa. a to realność whl. 24 dla II dz. w kwocie 450 zł. a realność whl. 1309 dla II dz. objęta również w kwocie 450 zł. a. w. która służyć będzie oraz za cenę wywołania, na drugim terminie zaś także poniżej takiej zostanie sprzedana, że każdy chce kupić mający obowiązany będzie kwotę 90 zł. aw. do rąk komisji licytacyjnej złożyć, że dla wszystkich tych, którym by uchwala licytacyjna doręczona być nie mogła, lub którzyby na rzeczoną realność później prawa rzeczowe nabyli, kurator w osobie adw. dr. Hulles z substytucją adw. dr. Rittigsteina został ustanowionym, wreszcie że akt szacowania w mowie będącej realności, tudzież bliższe warunki licytacyjne w tus. registraturze mogą być przejrane.

Kołomyja, 29 lutego 1896.

L. 14828 (2243 1—3)

W sprawie egzekucyjnej Salomona Odze przeciw Marcinowi Szczepczykowi pto 27 zł. 50 ct. odbędzie się w tut. Sądzie w dwóch terminach, to jest dnia 27 kwietnia i 29 maja 1896 zawsze o godz. 10 przedpoł. przymusowa sprzedaż sumy 120 zł. zainstalowanej na rzecz Marcina Szczepczyka w stanie biernym posiadłości lwh. 462 i położonej realności lwh. 148 ks. gr. gm. Płaszów. Cena szacunkowa wynosi 120 zł. Wadyum 12 zł.

Warunki licytacyjne można przejrzeć w Sądzie.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest p. adw. dr. Arensohn w Podgórzu.

C. k. Sąd powiatowy. Podgórze, dnia 19 grudnia 1895.

Konkursa.

L. 541 (2181 3—3)

Celem obsadzenia posady akuszerki okręgowej z siedzibą w Brzozdowcach i przydzieleniem gmin i obszarów dworskich Brzozdowce, Borynicze, Drohowycze, Hranki, Laszki górne, Laszki dolne, Ostrów, Podhorce, Podniestrzany, Ruda, Stańkowce i Turzanowce rozpisuje się niniejszem konkurs.

Dla akuszerki okręgowej wyznacza się płacę roczną 100 złr. z obowiązkiem udzielania bezpłatnej pomocy, każdej ubogiej rodzącej.

Kandydatki chcące uzyskać posadę winne wykazać się, iż posiadają następujące warunki:

- egzamin z odbytego kursu w szkole położniczej,
- nieposzlakowane zachowanie się,
- znajomość języków krajowych,
- wymaganą fizyczną zdolność.

Podania zaopatrzone w powyższe dokumenta należy wnieść do Wydziału powiatowego do końca Marca b. r.

Z Wydziału Rady powiatowej W Bóbrce, dnia 2 Marca 1896.

L. 72 (2168 3—3)

Niniejszem ogłasza się konkurs na posadę dyrektora c. k. wyższej szkoły realnej w Krakowie.

Do tej posady przywiązana jest płaca z dodatkami w myśl ustawy z dnia 9 kwietnia 1870 dz. pp. Nr. 47 i z dnia 15 kwietnia 1873 dz. pp. Nr. 48.

Kompetenci winni wnieść podania, zaopatrzone w potrzebne dokumenta w przepisanej drodze służbowej do Prezydium c. k. Rady szkolnej krajowej najdalej do dnia 20 kwietnia 1896.

Z Prezydium c. k. Rady szkolnej krajowej. We Lwowie, dnia 17 marca 1896.

L. 73 (2167 3—3)

Niniejszem ogłasza się konkurs na posadę nauczyciela języka niemieckiego jako przedmiotu głównego i języka polskiego jako przedmiotu pobocznego w c. k. szkole realnej w Tarnopolu.

Do tej posady przywiązana jest płaca etatowa z dodatkiem w myśl ustawy z dnia 9 kwietnia 1870 Dz. pp. Nr. 47 i z dnia 15 kwietnia 1873 dz. pp. Nr. 48.

Kompetenci winni wnieść podania, zaopatrzone w potrzebne dokumenta, w przepisanej drodze służbowej do Prezydium c. k. Rady szkolnej krajowej najdalej do dnia 20 kwietnia 1896.

Z Prezydium c. k. Rady szkolnej krajowej. We Lwowie, dnia 17 marca 1896.

L. 66 (2235 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Szczercu poszukuje rutynowanego dyktarysty z egzaminem hipotecznym za miesięcznym wynagrodzeniem w kwocie 33 zł.

Posada ma być zaraz objętą. Szczerzec, dnia 21 marca 1896.

L. 20311 (2193 2—3)

Konkurs na posady ekspedyentów:

a) przy c. k. urzędzie pocztowym w Gorzycach w powiecie Tarnobrzegskim za kontraktem służbowym i kaucją w kwocie 200 zł. i płacą rocznych 100 zł., ryczałt kancel. 20 zł. i wynagrodzenie 180 zł. na codziennego posłańca pieszego do Nadbrzezia i napowrót;

b) w Koniuchach w powiecie Brzeżańskim za kontraktem służbowym i kaucją w kwocie 200 zł. z płacą rocznych 200 zł., ryczałtem kancel. 60 zł. i wynagrodzeniem 250 zł. na pieszego posłańca codziennie do Pomorzana i napowrót.

Podania należy wnieść najpóźniej do 1 kwietnia br. do c. k. Dyrekcji poczt i telegrafów we Lwowie.

Lwów, dnia 18 marca 1896.

L. 3243 (2236 1—2)

Odnosnie do konkursu w Nr. 70 Gazety lwowskiej ogłoszonego oznajmia się, że konkurs celem obsadzenia posady naczelnika urzędów pomocniczych przy sądzie obwodowym w Kołomyi epóźnionej, upływa z dniem 10 kwietnia 1896.

Lwów, 19 marca 1896.

L. 284 (2250 1—2)

Celem stałego obsadzenia posad nauczycielskich w okręgu czortkowskim rozpisuje się niniejszem konkurs:

I. a) Na posadę nauczyciela religii gr. kat. przy 5 klas. szkole męskiej i żeńskiej

w Czortkowie z płacą roczną 450 zł. i 45 zł. na pomieszkanie;

b) Na posadę starszego nauczyciela z płacą roczną 450 zł. i 45 zł. na mieszkanie przy 5 kl. szkole męskiej w Czortkowie;

c) Na posadę młodszego nauczyciela przy 5 kl. szkole męskiej w Czortkowie z płacą 300 zł. i 30 zł. na mieszkanie;

d) Na posadę młodszej nauczycielki przy 5 kl. szkole żeńskiej w Czortkowie z płacą 300 zł. i 30 zł. na mieszkanie;

e) Na posadę młodszego nauczyciela lub nauczycielki przy 3 klas. szkole w Jagielnicy z płacą rocznych 300 zł. i 30 zł. na mieszkanie;

II. Przy szkołach jednoklasowych z płacą 300 zł., wolnym mieszkaniem i użytkowaniem morga pola: w Bazarze, 2. Białej, 3. Białym Potoku, 4. Chomiakówce, 5. Dolinie, 6. Jagielnicy starej, 7. Muchawce, 8. Pauszówce, 9. Rydodubach, 10. Siemakowcach, 11. Świdowie, 12. Szmańkowcach, 13. Szulhanówce, 14. Szwałkowcach, 15. Uhryniu, 16. Zabłotówce.

Pierwszeństwo do objęcia posady pod I. b) będą mieli kandydaci z kwalifikacją do szkół wydziałowych z grupy III; pod I. d) kandydatki z egzaminem robót ręcznych kobiecych do szkół wydziałowych.

Kandydaci na nauczycieli religii odpowiadać mają warunkom podanym w art. 3 ust. kraj. z dnia 1 grudnia 1889 Nr. 71 Dz. ust. i rozp. kraj. z dnia 30 grudnia 1889.

Ubiegający się o powyższe posady kandydaci (kandydatki) mają wnieść podania należyte udokumentowane za pośrednictwem swej władzy przełożonej do c. k. Rady szkol. okręgowej w Czortkowie najpóźniej do dnia 30 kwietnia br.

Podania spóźnione lub nienależyte udokumentowane nie będą uwzględnione. Z c. k. Rady szkolnej okręgowej. Czortków, dnia 15 marca 1896.

L. 25842 (2247)

Edict.

Ein Kaiserin Marie Theresia-Stiftplatz deutsch-erbländischer Abtheilung in der k. k. Theresianischen Akademie in Wien.

In der k. k. Theresianischen-Akademie in Wien kommt mit Schluss des II. Semesters des Studienjahres 1895/6 ein Kaiserin „Maria Theresia“ Stiftplatz deutsch-erbländischer Abtheilung zur Besetzung, wozu adelige Jünglinge katholischer Religion, welche, das 8 Lebensjahr bereits erreicht und das 12 noch nicht überschritten haben, berufen sind.

Die Gesuche sind mit der Nachweisung über den erbländischen beziehungsweise österreichischen Adel mit dem Taufschein, Impfunfs- und Gesundheits-Zeugnisse, welche che Letzteres von staatlichen Sanitätsorganen ausgestellt, oder doch bestätigt sein muss, dann mit den Schulzeugnissen der letzten 2 Semester zu belegen.

Sie haben Namen, Charakter und Wohnort der Eltern der Candidaten, bei Verwaisten die Nachweisung dieses Umstandes, die Verdienste des Vaters oder der Familie überhaupt, das Einkommen und die Vermögensverhältnisse der Eltern und der Candidaten, die Zahl der versorgten und unversorgten G. schwister, sowie die allfälligen Genüsse des Candidaten oder seiner Geschwister aus öffentlichen Cassen oder Stifungen, mit den einschlägigen schriftlichen Belegen zu enthalten. Auch ist die Erklärung abzugeben, dass und von wem für die Candidaten die jährlichen Nebenauslagen in dem aus der Stiftungsdotacion nicht bedeckten Restbetrage von 200 fl. werden bestritten werden.

Da bei der Würdigung der einlangenden Gesuche lediglich die in denselben angeführten Daten und die bezüglichen beigebrachten Belege in Betracht kommen, sind Berufungen auf etwa in früheren Bewerbungsgesuchen gemachte Angaben oder damals vorgelegte Behelfe zu vermeiden.

Die Gesuche sind an das Ministerium des Innern zu stylisieren und längstens bis Ende April l. J. bei jener politischen Landesbehörde einzubringen, in deren Verwaltungsgebiete der Bewerber seinen Wohnsitz hat.

Gesuche von Personen, welche unter Militärgerichtbarkeit stehen, sind im Wege der vorgesezten Militär-Commanden an die betreffende politische Landesbehörde zu richten.

K. k. Ministerium des Innern. Wien, am 16 März 1896.

Upadłości.

L. 16402 (2255)

Tymczasowy zawiadomea masy konkursowej Pawła Langnera dr. Jakób Diamand został w tym urzędzie potwierdzony, a dr. Maksymilian Sokal mianowany jego zastępcą.

Z c. k. Sądu krajowego Lwów, dnia 14 marca 1896.

Kuratele.

L. 5303 (2171 3—3)

C. k. Sąd pow. m. d. S. I. we Lwowie uznał umysłowo chorymi:

- Bronisława Benkera
- Maryę Hanuszewską
- Antoninę Czapło
- Barbarę Kostur
- Aleksandrę Zofię Prymówną
- Zofię Kozak
- Józefa Czaus
- Karola Poleśnickiego
- Józefa Birkle
- Józefa Ebnfelda

ustanawiając kuratorem dla: pierwszego Stanisława Benkera dla drugiej Jana Hanuszewskiego dla trzeciej Rudolfa Kałachórskiego dla czwartej Wojciecha Halickiego dla piątej Włodzimierza Sawczyńskiego dla szóstej Antoniego Kozaka dla siódmego Karola Igielińskiego dla ósmego Leona Orłowskiego dla dziewiątego Ludwika Koszka dla dziesiątego Jakóha Nassa. Lwów, 25 lutego 1896.

L. 22458 (2126 3—4)

C. k. Sąd powiatowy w Sokalu zawiadamia, że Dmytro Onyszczuk, który t. s. uchwala z dnia 25 października 1879 L. 14433 z powodu marnotrawstwa został wzięty w kuratelę z pod takowej zwolnionym został.

Z c. k. Sądu powiatowego. Sokal, dnia 13 stycznia 1896.

L. 2890 (2147 3—3)

Magdalena Reichhardt ze Zbikowic uznana głupkowatą, kuratorem dla niej ustanowiony Konrad Reichhardt.

C. k. Sąd powiatowy miejsko delegowany. Nowy Sącz, 2 lutego 1896.

L. 3614 (2146 3—3)

Dla obłąkanego Flojyana Richtera ustanowiono kuratorem p. Wiktora Suskiego w Krakowie.

Sąd miej. deleg. Kraków, 18 marca 1896.

L. 2002 (2078 3—3)

Paweł Szpytman z Markowy uznany za marnotrawcę, kuratorem ustanowiono Mateusza Flejszara w Markowy.

C. k. Sąd powiatowy. Przeworsk, 24 lutego 1896.

L. 1351 (2133 3—3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie uznaje Józefa Rudnickiego, właściciela realności we Lwowie umysłowo niedołążnym i ustanawia Włodzimierza Zawadzkiego jego kuratorem. Lwów, dnia 7 marca 1896.

L. 1532 (2119 3—3)

Katarzyna Ogorzałków Padykułowa z Wadowie dolnych uznana za umysłowo chorą, kuratorem ustanowiony Jan Padykuła z Wadowie dolnych.

C. k. Sąd powiatowy Radomyśl, dnia 10 lutego 1896.

L. 399 (2222 2—3)

Ignacy Koczwarą z Czułowa uznany za marnotrawcę, kuratorem ustanowiony Szymon Widurek z Czułowa.

C. k. Sąd powiatowy. Liszki, 7 lutego 1896.

L. 1842 (2213 2—3)

C. k. Sąd ogłasza, że Piotr Sandecki z Grybowa lat 25 liczący stanu wolnego katolik za głupkowatego uznany został i dlań kuratorem dla jego osoby i majątku Jana Kmaka z Grybowa ustanowiono.

Grybów, 7 marca 1896.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 9059 (2025 2—3)

C. k. Sąd powiatowy zawiadamia niewiadomego z życia i miejsca Jana Maruszkę z Podhorzec, że tusadową uchwałę tabularną z 20 lipca 1895 l. 4810 do rąk kuratora Jana Zahorojko się doręcza.

C. k. Sąd powiatowy. Olesko, dnia 29 grudnia 1895.

L. 4716 (1931 2—3)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Przemyśle uwiadamia nieznanym z miejsca pobytu Józefa Laufera i Samsona Leisnera, że wydany przeciw nim pod dniem 29 lutego 1896 l. 3985 na żądanie firmy S. Goldstein nakaz zapłaty sumy 500 zł. wa. doręczono ustanowionemu równocześnie dla nich kuratorowi dr. Angermannowi w Przemyśle.

Rzeczą będzie pozwanych, porozumieć się z ustanowionym kuratorem względem obrony swych praw lub innego pełnomocnika ustanowić, w przeciwnym bowiem razie skutki zaniedbania sobie przypisać będą musieli. Przemyśl, 10 marca 1896.

L. 4720 (1935 2-3)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Przemyślu uwiadamia nieznanym z miejsca pobytu Józefa Laufera i Samsona Leisnera, że wydany przeciw nim pod dniem 7 marca 1896 l. 4114 na żądanie firmy S. Goldstein nakaz zapłaty sumy 300 zł. w. a. doręczono ustanowionemu równocześnie dla nich kuratorowi adwokatowi dr. Angermannowi w Przemyślu.

Rzeczą będzie pozwanych porozumieć się z ustanowionym kuratorem względem obrony swych praw lub innego pełnomocnika ustanowić, w przeciwnym bowiem razie skutki zaniechania sobie przypisać będą musieli.

Przemyśl, 10 marca 1896.

Zl. 1099 (2234 2-3)

Vom k. und k. Garnisons-Gerichte in Lemberg wird der k. und k. Lieutenant Maximilian Jantscha des k. und k. Infanterie-Regiments Freiherr von Reinländer Nr. 24. welcher von seinem Truppenkörper aus der Station Lemberg entwichen ist und daher des Verbrechens der Desertion beschuldigt wird, hienmit vorgeladen, sich vor dem obigen Gerichte binnen 90 Tagen von der Kundmachung dieses Ediktes um so gewisser zu stellen als im Falle seines Nichterscheins nach Ablauf dieser Frist gegen ihn als einen Ungehorsamen nach dem Gesetze verfahren und die Verhandlung und Urtheilsfällung in seiner Abwesenheit erfolgen würde.

Dieses Edikt wurde am 23 März 1896 kundgemacht.

Anton Simek m. p.
Major-Auditor.

L. 184 (2216 2-3)

C. k. Sąd powiatowy w Glinianach zawiadamia nieznanego z życia i miejsca pobytu Eizyka także Eiziga Stolzenberga, że Hersch Guttmann pozwem z 4 stycznia 1896 l. 184 zapozwał go o uznanie wierzytelności w kwotach 80 zł. 53³/₄ ct., 81 zł. 53³/₄ ct., 111 zł. 56³/₄ ct., 95 zł. 53³/₄ ct. i 40 zł. 47³/₄ ct. czyli razem 411 zł. 25³/₄ ct. wied. wal. tudzież 280 rubli rossyjs. s. ebr. czyli 420 zł. mk. na karcie C wyk. hip. l. 62 ks. gr. gminy Gliniany w poz. 1, 2, 3, 4 i 5 hipotekowanych za umorzono i ze ustanowiono mu do zastępstwa w tym sporze Jakóba Rosena z Glinian kuratorem i termin do rozprawy na dzień 9 kwietnia 1896 o godzinie 10 rano wyznaczono.

Wzywa się go tedy, by kuratorowi temu udzielił potrzebnych informacji, lub też innego zastępcę Sądowi wymienił, gdyż zle następstwa z zaniechania tego wynikłe sam sobie przypisze.

C. k. Sąd powiatowy
Gliniany, dnia 4 stycznia 1896.

L. 185 (2215 2-3)

C. k. Sąd powiatowy w Glinianach zawiadamia nieznaną z życia i miejsca pobytu Katarzynę Hallig, że Hersch Guttmann pozwem z 4 stycznia 1896 l. 185 zapozwał ją o uznanie wierzytelności w kwocie 111 zł. 56³/₄ ct. wied. wal. na karcie C wykazu hip. l. 62 ks. gr. gminy Gliniany w poz. 1 za hipotekowanej za umorzono z pn. i że ustanowiono jej do zastępstwa w tym sporze kuratorem Jędrzeja Baitarowicza z Glinian i termin do rozprawy na dzień 9 kwietnia 1896 o godzinie 10 rano wyznaczono.

Wzywa ją tedy, by kuratorowi udzieliła potrzebnych informacji, lub też innego zastępcę Sądowi podała, gdyż zle następstwa z zaniechania tego wynikłe sama sobie przypisze.

Gliniany, dnia 4 stycznia 1896.

L. 12888 (2224 2-3)

C. k. Sąd powiatowy w Skałacie zawiadamia z życia i miejsca pobytu nieznanego Filipa Kulibabę, że Iwan Moskaliszyn pod dniem 13 listopada 1895 do l. 12888 przeciw niemu pozwem o zapłatę sumy 50 zł. wa. z pn. wniósł, na który to pozwem termin do rozprawy ustnej wedle postępowania drobiazgowo na dzień 29 kwietnia 1896 o godz. 9 rano wyznaczony i dla pozwanego kurator w osobie adw. dr. Letza w Skałacie ustanowiony został.

Wzywa się więc pozwanego, by kuratorowi swemu potrzebnej do obrony informacji udzielił lub innego pełnomocnika w czasie sądowy przedstawił iże w razie zaniechania sam sobie zle skutki przypisać będzie musiał.

Skałat, dnia 28 lutego 1896.

L. 1439 (2132 2-3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie wiadomo czyni, iż wskutek skargi Ludwiki Dydyńskiej i Sydonii Seyfarth do l. 53644/895 przeciw korporacji krawieckiej we Lwowie i innym o wykreślenie prawa zastawu dla sumy 1512 zł. wa. z pn. na rzecz masy wierzycieli Feliksa Niedzielskiego w stanie biernym realności wyk. hip. l. 13 ks. gr. gm. m. Lwowa objętej intabulowanego wraz z nacieżkami i odnośnymi pozycjami, wyznaczono termin 90-dniowy do wniesienia pisemnej obrony i ustanowiono dla pozwanych nieznanym z życia i miejsca pobytu wierzycieli masy śp. Feliksa

Niedzielskiego jakoto: Anny Barbary 2 im. de Szarfin Bielskiej, Julii Rayskiej, dr. Bazyliego Czernińskiego, Antoniego Gessingera, Józefa Tschörcha, Jana Frieda, Gabryeli Rybotyckiej, Józefa Serwakiewicza, Konstancyi Łazowskiej, Leonory Bielskiej i Andrzeja Schindlera, tudzież dla niekolokowanych w tabeli płatniczej c. k. sądu krajowego we Lwowie z dnia 29 sierpnia 1860 l. 23555 niewiadomych z imienia, nazwiska, z życia i miejsca pobytu wierzycieli masy śp. Feliksa Niedzielskiego kuratora w osobie adw. dr. Mikulińskiego z substytucją adw. dr. Pajaka, a dla niewiadomych z życia i miejsca pobytu spadkobierców śp. Feliksa Niedzielskiego, Anieli zam. Milleret, Apolonii Zofii, Antoniego i Pauliny Niedzielskich kuratora w osobie adw. dr. Skowrońskiego z substytucją adw. dr. Dobieckiego i tymże kuratorem dekretację skargi doręczono.

Wzywamy niniejszym edyktem wyżej wymienionych, aby w należytych czasie u ustanowionych kuratorów lub też w sądzie osobiście albo przez innego zastępcę się zgłosili i celem przestrzegania swoich praw stosownych środków użyli, iże ze zaniechania wyniknąć mogące niekorzystne skutki sami sobie przypiszą.

Lwów, dnia 14 marca 1896.

(2088 2-3)

Dr. Izrael (Julian) Landau wpisany został na listę Adwokatów z siedzibą w Sądowej Wiszni.

Z Wydziału Izby adwokatów.
Przemyśl, d. 18 marca 1896.

L. 829 (2223 2-3)

C. k. Sąd powiatowy w Leżajsku zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Izydora Dąbka iż Grojmem Bett wnosi przeciw niemu i Maryannie Dąbek pozwem sumaryczny z 25 stycznia 1896 l. 829 o zapłacenie kwoty 150 zł. aw. z pn. wskutek czego ustanawia się dla niego kuratora w osobie Jana Bąja któremu doręcza się pozwem i do sumarycznej rozprawy wyznacza się termin na dzień 15 kwietnia 1896 o godzinie 9 rano.

Wzywa się zatem pierw pozwanego aby ustanowionemu kuratorowi dał potrzebną informację lub innego zastępcę ustanowić, inaczej zle skutki sobie przypisze.

C. k. Sąd powiatowy.
Leżajsk, dnia 8 lutego 1896.

L. 1785 (2208 2-3)

C. k. Sąd powiatowy w Czarnym Dunajcu zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego Wincentego Bieniasa, tudzież meobjęte masy spadkowe ś. p. Józefa i Rozalii Bieniasów, iż przeciwko nim wniósł Michał Bienias pozwem o zapłatę kwoty 400 zł. a. w. z pn. wskutek czego im kuratorem Jędrzeja Masnego ustanowiono i termin do sumarycznej rozprawy na dzień 30 kwietnia 1896 wyznaczono.

Czarny Dunajec, dnia 4 marca 1896.

L. 17507 (2063 2-3)

Dla Gabryela Trelli syna Kazimierza niewiadomego z miejsca pobytu, ustanowiono kuratorem Jana Derenia Józefów w Chodackowie wielkim w celu zawarcia imieniem umowy ze współspadkobiercami o dział spadku po śp. Kazimierzu Trellu.

Wzywa się więc Gabryela Trellę, aby do 1 roku, albo sam się zgłosił lub innego pełnomocnika ustanowił, gdyż inaczej będzie musiał zle skutki sam sobie przypisać.

C. k. Sąd powiat. miejsko-del-gowany.
Tarnopol, 11 grudnia 1896.

L. 1391 (2037 2-3)

Zawiadamia się z miejsca pobytu niewiadomego Stefanii Siawińskiej i Marcelę Wiśniarską, że z powodu intabulacji egzekucyjnego prawa zastawu dla kwoty 9 zł. 86 ct. w. a. z pn. na realności lwh. 269 w Kolbuszowej dolnej na rzecz Wysokiego Skarbu, dla nich kuratorem ad actum adw. dr. Seeliger w Kolbuszowej ustanowiony został, któremu rezolucją z dnia 23 listopada 1895 l. 9203 doręczono.

C. k. Sąd powiatowy.
Kolbuszowa, 13 lutego 1896.

L. 16577 (2254 1-3)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ustanawia w sprawie Chaima Feiwla Kaminera o 500 złr. w. a. adw. dra. Raresa że zastępstwem przez adw. dra. Brenndla kuratorem dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego Jakóba Modlingera i zawiadamia go z wezwaniem, aby temu kuratorowi potrzebna informację udzielił, do swej obrony służące kroki uczynił i o tem Sądowi doniósł.

Lwów, dnia 14 marca 1896.

L. 14842 (2253 1-3)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie oznajmia nieobecnemu Jakóbowi Modlingerowi że przeciw, niemu został dnia 5 marca 1896 do l. 14842 na rzecz Chaima

Feiwla Kaminera wydanym nakaz zapłaty sumy wekslowej 400 złr. aw. z pn. Gdy, miejsce pobytu Jakóba Modlingera nie jest wiadome, ustanowiono dla niego kuratorem adw. dra. Dobieckiego a tegoż zastępcą adw. dra. Piątkowskiego i wspomniany nakaz zapłaty mianowanemu kuratorowi doręczony zostaje. Wzywa się więc zatem Jakóba Modlingera, aby ustanowionemu kuratorowi służące do swojej obrony środki dostarczył lub innego zastępcę sobie obrał, gdyż inaczej ze zaniechania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sam sobie przypisze.

Lwów, dnia 11 marca 1896.

L. 16578 (2252 1-3)

C. k. Sąd krajowy jako Sąd handlowy we Lwowie oznajmia nieobecnemu, Modlingerowi, że przeciw niemu został dnia 18 marca 1896 do l. 16578 na rzecz Chaima Feiwla Kaminera wydanym nakaz zapłaty sumy wekslowej 600 złr. z pn.

Gdy miejsce pobytu Jakóba Modlingera nie jest wiadome, ustanowiono dla niego kuratorem adw. dra. Ambesa a tegoż zastępcą adw. dra. Horowitza i wspomniany nakaz zapłaty mianowanemu kuratorowi doręczony zostaje.

Wzywa się więc Jakóba Modlingera, aby ustanowionemu kuratorowi służące do swej obrony środki dostarczył lub innego zastępcę sobie obrał, gdyż inaczej ze zaniechania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sam sobie przypisze.

Lwów, dnia 18 marca 1896.

L. 14848 (2251 1-3)

C. k. Sąd krajowy jako Sąd handlowy we Lwowie oznajmia nieobecnemu Jakóbowi Modlingerowi, że przeciw niemu został dnia 5 marca 1896 do l. 14848 na rzecz Chaima Feiwla Kaminera wydanym nakaz zapłaty sumy wekslowej 300 złr. w. a. z przyn.

Gdy miejsce pobytu Jakóba Modlingera nie jest wiadome, ustanowiono dla niego kuratorem adw. dra. Dobieckiego a tegoż zastępcą adw. dra. Piątkowskiego i wspomniany nakaz zapłaty mianowanemu kuratorowi doręczony zostaje.

Wzywa się więc zatem Jakóba Modlingera, aby ustanowionemu kuratorowi służące do swojej obrony środki dostarczył lub innego zastępcę sobie obrał, gdyż inaczej ze zaniechania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sam sobie przypisze.

Lwów, dnia 11 marca 1896.

L. 22881 (2248)

W myśl postanowień rozporządzenia Ministerstwa spraw wewnętrznych i Ministerstwa wyznań i oświaty z 3 lutego 1895 Dz. p. p. nr. 23 co do nadawania upoważnień technikom asekuracyjnym ogłasza się niniejszem, że ustanowiona w Ministerstwie spraw wewnętrznych komisja egzaminacyjna przedsięwzięcie egzaminu dla kandydatów, którzy ubiegają się o nadanie urzędowego upoważnienia na techników asekuracyjnych w ostatnim tygodniu kwietnia względnie z początkiem maja 1896.

Osoby ubiegające się o przypuszczenie do złożenia egzaminu w tym terminie mają wnieść należycie oświadczone i udokumentowane podania do c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych najdalej do 10 kwietnia 1896.

Do podań mają być dołączone w myśl §. 3 powyższego rozporządzenia:

1. Świadcstwo przynależności albo inny jaki dowód austriackiego obywatelstwa;
2. dowód własnowolności (matrika chrztu lub urodzenia ewentualnie przyznanie pełnoletności);
3. świadectwo moralności wydane przez miejscową władzę policyjną;
4. świadectwo ukończenia średniej szkoły;
5. świadectwo, że ubiegający się o przypuszczenie do egzaminu uczęszczał na wyśady wyższej matematyki na uniwersytecie;
6. świadectwa wydane przez instytucje asekuracyjne albo publiczne urzędy lub inne jakie wiarogodne poswiadczenie, że jak długo ubiegający się był zatrudniony samostanne, albo w służbie pewnej instytucji asekuracyjnej albo w publicznym urzędzie, wykonywaniem prac asekuracyjno-technicznych.

Taksy egzaminacyjne dla poszczególnych kandydatów dopuszczonych do egzaminu w wyżej ustanowionego terminu egzaminacyjnego oznaczy przewodniczący komisji egzaminacyjnej. Z c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 19 marca 1896.

L. 22983 (2240 1-3)

W sprawie Salamona Wechselberga przeciw niewiadomemu z życia i miejsca pobytu Baruchowi Herschowi 2 im. Wechselberg ustanawia się niewiadomemu z życia i miejsca pobytu Baruchowi Herschowi 2 im. Wechselberg kuratorem adw. dr. Tiegermana z substytucją adw. dr. Falka w Drohobyczu.

C. k. Sąd powiatowy.
Drohobycz, 27 września 1895.

L. 1151 (2239 1-3)

C. k. Sąd powiatowy ustanawia w sprawie tabularnej Wawrzeńca Piękosia dla niewiadomego z pobytu Esry Niziołek, kuratorem Józefa Chorążego i jemu doręcza rezolucją z dnia 15 czerwca 1894 l. 5711 pozwalającą wpisania Wawrzeńca Piękosia za właściciela realności lwh. 31 w Górze motyecznej

Z c. k. Sądu powiatowego.
Dębica, dnia 12 lutego 1896.

L. 1046 (2267 1-3)

C. k. Sąd powiatowy w Gorlicach zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Stefana Żydyka syna Wania, że dnia 2 grudnia 1895 do l. 16522 wniósł przeciw niemu Leon Dulina skargę o zapłatę 500 zł. a. w. z pn. na którą równocześnie wyznaczono termin do rozprawy na dzień 16 kwietnia 1896 o godzinie 9 przed południem, tudzież że dla niewiadomego z miejsca pobytu pozwanego ustanowiono kuratora ad actum w osobie p. Maurycego Sterna adw. z Gorlic.

Będzie zatem rzeczą pozwanego kuratorowi swemu wcześniej udzielić informacji do obrony, lub innego zastępcę sobie ustanowić, w przeciwnym bowiem razie skutki szkodliwe z zaniechania tych ostrożności wyniknąć mogące, pozwany sam sobie przypisze.

Gorlice, 5 marca 1896.

L. 1975 (2276 1-3)

W sporze sumarycznym Naftalego Felsenfelda przeciw Izraelowi Feitowi o 300 zł. do rozprawy wyznaczony zostaje termin na dzień 8 kwietnia 1896.

Zarazem wzywa się niewiadomego z miejsca pobytu pozwanego, dla którego kuratorem Kazimierz Bieniek z Sokółowa ustanowiony został, aby środki obrony dostarczył, lub pełnomocnika sądowi wskazał.

Sokółów, 17 marca 1896.

L. 207 (2139 1-3)

Na drugą zwyczajną z dniem 26 Maja 1896 o 9 godzinie rano rozpoczynającą się kadencję Sądu przysięgłych w Sanoku mianowanym został c. k. Prezydent Sądu obwodowego dr. Michał Stefko przewodniczącym a c. k. Radey Sądu krajowego Jan Staruszkiewicz, Roman Jamiński i Antoni Bosniacki jego zastępcami.

Sanok, dnia 18 marca 1896.

L. 6099 (2143)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnowie podaje do wiadomości, iż Michał Struszkiewicz mianowany dekretem z dnia 7 marca 1896 l. 4866 zastępcą c. k. notariusza w Fryszaku na czas opróżnienia tej posady, urzędowanie swe z dniem 23 marca 1896 rozpoczynać ma.

Tarnów, 19 marca 1896.

L. 19018 (2148 1-3)

W sprawie egzekucyjnej c. k. Prokuratorji Skarbu we Lwowie imieniem funduszu indemnizacyjnego przeciw Wolfowi Beitzonowi względnie tegoż spadkobiercom pto 56 ct. i td. z pn. ustanawia się dla niewiadomych z miejsca pobytu Izaaka Malamed, Breiny Schapira i Izaaka Leiby Steinsberga, oświadczonej spadkobierców Wofa Beitzona kuratorem dr. Wagnera adw. z Brodów, któremu doręcza się uchwałę tabularną z dnia 7 kwietnia 1893 l. 3450 a Izaaka Malamed, Breiny Schapira i Izaaka Leiby Steinsberga wzywa się ażeby temuż kuratorowi podali środki do zastępowania ich lub też innego zastępcę sobie ustanowili gdyż inaczej możliwe skutki zaniechania sobie przypiszą.

C. k. Sąd powiatowy.
Brodów, 30 grudnia 1894.

L. 2727 (2058 1-3)

Sąd obwodowy jako handlowy w Rzeszowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Izraela Feita, że przeciw niemu wniósł Abraham R-bhan pozwem de praes. 12 marca 1896 l. 2703 o wydanie nakazu zapłaty sumy wekslowej 1050 zł. i że wydany wskutek tego pozwu nakaz zapłaty z dnia 12 marca 1896; doręczony został ustanowionemu dla tegoż kuratorowi ad. dr. Uiberallowi z substytucją adw. dr. Segla w Rzeszowie i poleca Izraelowi Feitowi, aby temuż kuratorowi potrzebnych środków obrony dostarczył lub innego pełnomocnika obrał i sądowi o tem doniósł, w przeciwnym bowiem razie skutki z tego zaniechania wyniknąć mogące sam sobie przypisze.

Rzeszów, 14 marca 1896.

L. 4534 (2083 1-3)

C. k. Sąd powiatowy w Stryju ustanawia w sprawie egzekucyjnej Salamona Teicha przeciw Izakowi Aberbach pto 300 zł. dla nieznanego firmy Bellak et Friedrich celem doręczenia uchwał sądowych kuratorem p. adw. dr. Rabinowicza w Stryju, o czym się tę firmę niniejszem uwiadamia.

Stryj, 9 marca 1896.

(2059 1—3)
C. k. Sąd obwodowy w Sanoku uwiadomienia nieznanego z życia i miejsca pobytu Abrahama Eliasa Landera, że powiatowe Towarzystwo zaliczkowe w Sanoku przeciw niemu o nakaz zapłaty sumy wekslowej 800 zł. z pn. prośbę wniosło, któremu żądaniu uchwała z dnia 8 stycznia 1896 l. 120 zażądać uczyniono.

Oraz ustanowił Sąd dla tego pozwanego kuratora w osobie p. adw. dr. Flakowicza w Sanoku i poleca pozwanemu ażeby co do swej obrony z kuratorem się porozumiał lub innego pełnomocnika Sądowi przedstawił, inaczej skutki zaniedbania sam sobie przypisać będzie musiał.
Sanok, dnia 18 lutego 1896

L. 1762 (2077 1—3)
Zawiadamia się niewiadomą z życia i miejsca pobytu Olenę Hrabką, że w sprawie Tymoteusza Bojki przeciw niej pto 30 zł. aw. z pn. dla niej Antoni Żurek z Muszyny ustanowionym został kuratorem i że temuż pozew z dnia 1 marca 1896 l. 1762 doręczony został.

Rzeczą jest Oleny Hrabskiej udzielić kuratorowi informacji do sporu lub innego pełnomocnika ustanowić, inaczej sama sobie przypisze skutki zaniedbania.

C. k. Sąd powiatowy.
Muszyna, 2 marca 1896.

L. 2547 (2080 1—8)
C. k. Sąd powiatowy w Rohatynie ustanowił dla niewiadomych z miejsca pobytu Franciszka i Magdaleny Świętek kuratorem Wasyla Jakimowicza i doręczył mu uchwałę tabularną z dnia 19 października 1895 l. 14673.

C. k. Sąd powiatowy.
Rohatyn, dnia 21 lutego 1896.

L. 147 (2082 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Sołotwinie do wiadomości podaje, że w tusądowym depozycie znajdują się od przeszło 30 lat w przechowaniu:

1. W masie spadkowej Jana Mada obligacje publiczne mianowicie zapis długu państwa l. 43685 i 52052 z roku 1868 po 50 zł. w. a. z kuponem płatnym 1 lipca 1896 i talonem, prywatne zapisy długu mianowicie skrypt dłużny zeznany przez Adolfa Köffera na 469 zł. 87 ct. w. a. dalej prywatne zapisy na 1350 zł. i kosztowności w wartości 2 zł. 10 ct. wa.

2. W masie spadkowej Stetana Kwycz kosztowności w wartości 8 zł. 40 ct.

3. W masie spadkowej Rozalii Adamek w gotówce 1 zł. 10¹/₂ ct.

4. W masie spadkowej Ignacego Jakseha książeczka kasy oszczędności na 119 zł. 68 ct. aw. w prywatnych zapisach długu 100 zł. w kosztownościach 9 zł. 45 ct.

5. W masie spornej Eisig Bandel przeciw Matijowi Forymczuk w gotówce 5 zł. 7 ct.

6. W masie spadkowej Wasyla Magas gotówką 10 zł. 60¹/₂ ct. wa.

7. W masie spadkowej Karoliny Marczewskiej w książeczce kasy oszczędności 358 zł. 14 ct.

Wzywa się przeto interesowanych aby w przeciągu 1 roku 6 tygodni i 3 dni zgłosili po odbiór tychże gdyż po upływie tego terminu zapisy prywatne długów w tusądowej registraturze złożone zostaną zaś gotówka książeczki kasy oszczędności i kosztowności do kasy państwowej odesłane będą.

Sołotwina, 20 stycznia 1896.

L. 1657 (2090 1—3)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Jasle zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu (Ftome) Tomasza Petrysia, że przeciw niemu wniosł Maksym Hyra pozew de praes. 6 marca 1896 l. 1657 o wydanie nakazu sumy 68 zł. z pn. i że wydany nakaz zapłaty z dnia 7 marca 1896 l. 1657 doręczonym został kuratorowi adw. dr. Adamskiemu ze substytucją adw. dr. Chwaliboga w Jasle ustanowionemu. Rzeczą więc jego jest temuż kuratorowi potrzebnych środków obrony dostarczyć, lub też tutejszemu Sądowi innego pełnomocnika wskazać, gdyż w przeciwnym razie skutki zaniedbania sam sobie przypisze.

Jasło, dnia 7 marca 1896.

L. 11894 (2085 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Tyczynie zawiadamia niewiadomą z miejsca pobytu Jeanę Dudkową, iż celem doręczenia tejże nakazu zapłaty z dnia 10 października 1895 l. 4631 w sprawie egzekucyjnej Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacji we Lwowie przeciwko niej i spółn. o zapłacenie 9 rat po 31 zł. 26 ct. i reszty kapitału 78 zł. 70 ct. kurator e. k. notaryusz Machowski z Tyczyna ustanowiony został, któremu środków do obrony praw swych dostarczyć, lub innego zastępcę wskazać, gdyż inaczej skutki zaniedbania sama sobie przypisze.

Tyczyn, dnia 12 lutego 1896.

L. 5733 (2060 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Sanoku zawiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu Adama Krzywakowskiego, że w sprawie tabularnej Leiby Kolbera i Herscha Mayera o wpis na ich rzecz prawa własności sumy 250 zł. monety konwenc. z pn., na rzecz Jankla Finka w stanie biernym przedniej połowy realności, objętej wykazem hip. l. 292 ks. gr. gm. Sanok, Adama Krzywakowskiego własnej, zainstabulowanej, ustanowił dla niego kuratorem ad actum adw. dr. Flakowicza z Sanoka, któremu tusądową uchwałę z dnia 8 lutego 1895 l. 753, zezwalającą na powyższy wpis, doręczył.

Sanok, 17 września 1895.

L. 2183 (2061 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Sambrze jako Sąd handlowy zawiadamia nieznanego z miejsca pobytu Abrahama Markusa Weinreba, że przeciw niemu wydano uchwałę z dnia 1 lutego 1896 l. 1113 wskutek skargi Samuela Weinreba nakaz zapłaty sumy wekslowej 69 zł. 90 ct. z pn.

Celem zastępowania Abrahama Markusa Weinreba w tej sprawie ustanawia się adwokata dr. Dobrowolskiego w Dolinie z substytucją adwokata dr. Goldberga w Samborze kuratorem i ustanowionemu kuratorowi doręcza się rzeczony nakaz zapłaty.

Jest rzeczą Abrahama Markusa Weinreba, udzielić temu kuratorowi informacji, lub innego sobie obrać zastępcę i sądowi takowego oznajmić, wynikłe bowiem z jakiegokolwiek zaniedbania skutki sam sobie będzie musiał przypisać.

Sambor, 22 lutego 1896.

L. 511 (2019 1—3)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Rzeszowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Ludwika Mączkę, że przeciw niemu wniosł Nathan Dereschowitz pozew de praes. 15 stycznia 1896 l. 511 o wydanie nakazu zapłaty sumy wekslowej 80 zł i że wydany wskutek tego pozwu nakaz zapłaty z dnia 16 stycznia 1895 doręczony został ustanowionemu dla tegoż kuratorowi adw. dr. Jakóbowi Uiberallowi z substytucją adw. dr. Hochfelda w Rzeszowie i poleca Ludwikowi Mączce, aby temuż kuratorowi potrzebnych środków obrony dostarczył lub innego pełnomocnika obrał i Sądowi o tem doniósł, w przeciwnym bowiem razie skutki z tego zaniedbania wyniknąć mogące, sam sobie przypisze.

Rzeszów, 16 stycznia 1896.

L. 1709 (2086 1—3)

Nieznanym z miejsca pobytu Jana i Anastazję Markowskich zawiadamia się, że tus. uchwałę tabularną dla nich przeznaczoną w dniu 26 września 1895 l. 10842 względem wpisu prawa własności do ciała hip. wyk. hip. l. 1869 na rzecz Adama Zuberera, ustanowionemu dla nich kuratorowi Teodorowi Karpińskiemu w Jeziernie doręczono.

C. k. Sąd powiatowy.
Zborów, dnia 25 lutego 1896.

L. 69 (2098 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Przemysłu jako wekslowo-handlowy ustanawia w sprawie egzekucyjnej Jakóba Keila przeciw niewiadomemu z miejsca pobytu Herischowi recte Herschowi Kirschnerowi pto 300 zł. a. w. z pn. dla tegoż ostatniego kuratorem ad actum adw. kraj. p. dr. Augermanna, doręcza temuż równocześnie uchwałę pozwalającą egzekucji do jezo ruchomości, tudzież połowy realności lwh. 510 ks. grunt. gminy Sieniawa objętej dłużnika własnej, — i wzywa nieobecnego, ażeby co do obrony praw swych z ustanowionym kuratorem się porozumiał, lub sądowi innego swego pełnomocnika wskazał, gdyż skutki swego zaniedbania sam sobie przypisze.

Przemysł, 11 stycznia 1896.

L. 3675 (2099 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Przemysłu zawiadamia z życia i miejsca pobytu nieznaną Zofię Lepezak 2 śl. Fulej, Sebastjana Lepezak tudzież ich z życia i miejsca pobytu nieznaną spadkobierców, że Aniela Terlecka i Józef Kellermann jako opieką Adama Marcelego Aleksandra 3 im. Terleckiego wniosli przeciw nim pozew de praes. 25 grudnia 1895 l. 22176 o uznanie obowiązku ponoszenia ciężarów publicznych za zgasy i wykreślenie tegoż z hipoteki dóbr Ożańsko, i równocześnie dekretowany do postępowania pisemnego z terminem 90 dniowym do wniesienia obrony, że dalej, dla nich kuratorem ustanowionym został adw. dr. Peiper w Przemysłu zamieszkały.

Wzywa się przeto pozwanym, aby co do swej obrony z kuratorem się porozumiel, lub też innego pełnomocnika nam przedstawił, ileże w razie przeciwnym skutki zaniedbania sami sobie przypiszą.

Przemysł, 29 lutego 1896.

L. 2545 (2101 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Samborze jako sąd handlowy zawiadamia nieznanego z miej-

scia pobytu Abrahama Markusa Weinreba, że przeciw niemu wydano uchwałę z dnia 18 stycznia 1896 l. 672 w skutek skargi Mayera Weitznera nakaz zapłaty sumy wekslowej 850 zł. z pn.

Celem zastępowania Abrahama Markusa Weinreba w tej sprawie, ustanawia się adw. dr. Dobrowolskiego w Dolinie z substytucją adw. dr. Goldberga w Samborze jego kuratorem, i doręcza się rzeczony nakaz zapłaty ustanowionemu kuratorowi.

Jest rzeczą Abrahama Markusa Weinreba, udzielić temu kuratorowi informacji, lub innego sobie obrać zastępcę i sądowi takowego oznajmić, wynikłe bowiem z jakiegokolwiek zaniedbania skutki sam sobie będzie musiał przypisać.

Sambor, 22 lutego 1896.

L. 730 (2129 1—3)

Nieznanego z miejsca pobytu Jakóba Bokoła zawiadamia się, że tus. uchwałę tabularną z 14 września 1895 do l. 10277 dlań przeznaczoną, doręczono ustanowionemu w tym celu kuratorowi Wasylowi Bahryjowi.

C. k. Sąd powiatowy.
Zborów, dnia 14 lutego 1896.

L. 7762 (2125 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Sieniawie zawiadamia nieznaną z miejsca pobytu Katarzynę Hoffman, że ustanowił dla niej kuratorem Franciszka Przeszło z Cieplic i temuż doręczył dla niej przeznaczoną uchwałę tabularną z dnia 15 marca 1895 l. 827.

Sieniawa, 29 października 1895.

Doniesienia prywatne.

Ogłoszenie licytacji.

Oddział zastawniczy galicyjskiego BANKU kredytowego

ulica Jagiellońska l. 3 (dom własny),

podaje do powszechnej wiadomości, iż zapadłe z dniem ostatnim stycznia 1896 zastawy i papiery wartościowe, dnia 1 i 2 kwietnia 1896 r. w godzinach od 9 do 3 przez publiczną licytację (w myśl § 59 statutów Banku) najwięcej dającym, za gotówkę sprzedane zostaną.

UWAGA. W dniu licytacji nie będą przyjmowane ani prolongaty, ani wykupna.

Lwów, dnia 2 marca 1896.

C. k. austriackie koleje państwowe.

L. 15154

(2301 1—3)

Rozpisanie ofert.

Dla urządzenia linii kolei państwowej Halicz-Ostrów i wschodnio galicyjskiej kolei lokalnej Tarnopol-Kopeczyńce, których otwarcie w październiku b. r. nastąpi, będzie rozdana dostawa potrzebnych inwentarzy w drodze publicznych ofert a mianowicie:

Grupa	Blizsze określenie dostawić się mających przedmiotów	przybliżona cena kupna dla linii	
		Halicz-Ostrów	Tarnopol-Kopeczyńce
I.	Mebłe lakierowane i nielakierowane	4800	1300
II.	Mebłe w lepszym wykonaniu lakierowane	5200	2000
III.	Mebłe twarde beicowane, politerowane i fornirowane	2000	1300
IV.	Mebłe wyscielane i sofy do spania	1550	400
V.	Zegary	1100	400
VI.	Narzędzia żelazne do budowy zwierzchniej i wózki do magazynów	2600	1600
VII.	Narzędzia drewniane, naczynia, wózki, kadzie na wodę i taczki	3800	2400
VIII.	Latarnie	3150	1400
IX.	Wyroby blacharskie z wyjątkiem latarni	1800	800
X.	Slupy do latarni z lanego żelaza	1100	400
XI.	Kasy, szafki na bilety, obęgi do plombowania	3100	1400
XII.	Sikawki	1800	700
XIII.	Wagi decymalne i centesimalne	1700	900
XIV.	Mebłe żelazne	500	300
XV.	Stalowe narzędzia, drobne metalowe części, garnitury, narzędzia, dźwigarki i pilniki	2400	1000
XVI.	Płachty do przykrycia wozów	800	700
XVII.	Wyroby szcztokarskie	120	70
XVIII.	Lampy wiszące i stojące	1600	500
XIX.	Wyroby powroźnicze	170	100
XX.	Dzwony ze spiżu	300	100
XXI.	Wyroby rymarskie i chorągiewki sygnałowe	300	200
XXII.	Latarnie sygnałowe dla zwrotnic	500	400
	Suma	40390	18370

Przedmioty których dostawa zostaje rozpisana muszą być oddane do dnia 1 września 1896 opakowane, opłacone bez wszelkich ubocznych kosztów w jednej ze stacji e. k. kolei państwowych.

Formularze ofert, warunki dostawy i plany jak również szczegółowe przepisy co do wniesienia ofert mogą być przejrzane i nabyte u podpisanej e. k. Generalnej Dyrekcji (Fünfhof, Westbahnhof, Fachabteilung II) jakoteż u e. k. Dyrekcji ruchu w Krakowie (Lwowie i Stanisławowie dla obydwóch linii, zaś u e. k. kierownictwa budowy kolei Tarnopol I dla linii Halicz Ostrów, a u kierownictwa budowy kolei Tarnopol II dla linii Tarnopol Kopeczyńce.

Dotyczące opieczetowane oferty, które osobno dla każdej linii to jest dla linii Halicz Ostrów i dla linii Tarnopol Kopeczyńce wniesione być mają a które albo pojedyncze pod I do XXII wymienione grupy albo kilka tych grup obejmować mogą, mają być wniesionymi najpóźniej do 9 kwietnia godziny 12 w południe do e. k. Generalnej Dyrekcji kolei państwowych w Wiedniu na przepisany dla ofert formularz.

Oferty wnoszone na dostawę dla linii Tarnopol Kopeczyńce wraz z wszelkimi załącznikami podlegają ostemplowaniu.

Wniesiona oferta obowiązuje przez 6 tygodni od wyżej wymienionego terminu podania.

Otwarcie wymienionych ofert nastąpi u e. k. Generalnej Dyrekcji we dwie godziny po ostatnim terminie do wniesienia, przez oznaczoną do tego komisję.

Ofertom wolno być obecnymi przy rozwarciu ofert.

Wiedeń, w marcu 1896.

C. k. Generalna Dyrekcja austriackich kolei państwowych.

Kościelne świece woskowe PASCHAŁY

białe i ozdobnie malowane,
kwiaty do świec
oraz główny skład najlepszych świec steary-
nowych z fabryki

„APOLLO” 337

poleca najtaniej fabryka świec
i blichowania wosku

Fryderyka Schubutha

Lwów, Rynek 45.

Handel założony w roku 1789.

Szczególne cenniki rozsyłam na żądanie opłatnie.

Listwy do ram

poleca w najlepszej jakości w olbrzymim
wyborze po najtańszych cenach

Ludwik Feigl

Lwów, pasaż Hausmana 8.

Na zbliżające się święta Wielkanocne

poleca **Karol Bałaban** jako najlepszą, czystą, starą, żytnią wódkę,
uznaną na Wystawie krajowej

„BAŁABANÓWKA” 857

Na prowincję 2 butelki 5 kłgr. paczka pocztowa. Przy odbiorze 25 butelek
opłaca się do każdej stacji kolejowej, nie licząc opakowania.

10 medali zasługi.

JAN IHNATOWICZ

poleca niezawodne i wypróbowane

środki do wytopienia owadów domowych

mianowicie:

FENILIN

do wyniszczenia moli z zarodkami
w sukniach, futrach i meblach.

Flakon 60 ct.

Ziółka antymolowe

do przechowywania futer.

Pudełko 30 ct.

Papier antymolowy

ochrania od moli futra, suknie,
portiere, firanki i meble.

Sztuka 3 ct.

GRYLON

wytruwa szwaby, karakony, sto-
nogi, świerszcze, szczypawki, ka-
raluchy, prusaki itp.

Flakon 30 ct.

MIKOTON

niezawodny środek do wytopienia
pluskw.

Flakon 50 ct.

Proszek perski

do wygubienia pcheł i tp. owadów

Paczka 5, 10 ct.

Flakon 20, 30 ct.

we Lwowie: przy ul. Kopernika l. 3, i przy ul. Halickiej l. 11.

w Przemyślu: przy ul. Franciszkańskiej l. 24.

w Krakowie: Sukiennice l. 20. Czerniowce: Rynek l. 2.

413

Karol Bałaban we Lwowie

poleca w najlepszych jakościach po najtańszych cenach

264

kawę, herbatę chińsko-rossyjską i rum bremski.

Kawa:

3/4 kł. Portorico	zł. 9.-
" Cuba gruboziarnista	9.50
" Ceylon	10.-
" Ceylon gruboziarnista	10.40
" Ceylon najprzedniejsza	10.70
" Mocca arabska	10.70
" Jawa złota gruboz.	10.70

Zleceń z prowincji uskuteczniają się bezzwłocznie.

Herbata:

ciemno naciągająca z miłą wonią.	
1/2 kłgr. Congo	zł. 1.60
" Souchong	2.-
" Familijnej	3.-
" Melange de Moscau	4.-
" Melange de Londre	4.-
" Wysiewek	1.60

KANTOR WYMIANY

c. k. uprz. galic. akcyjnego Banku hipotecznego

kupuje i sprzedaje

wszystkie papiery wartościowe i monety

po kursie dziennym najdokładniejszym nie licząc żadnej prowizji.

Jako dobrą i pewną lokację poleca

- 4 prc. listy hipoteczne koronowe,
- 4 1/2 prc. listy hipoteczne.
- 5 prc. listy hipoteczne premii.
- 4 prc. listy Towarzystwa kredytowego ziemskiego.
- 4 1/2 prc. listy Banku krajowego.
- 4 prc. listy zast. Banku krajowego.
- 5 prc. obligacje komunalne Banku krajowego.

- 4 1/2 prc. pożyczkę krajową galic.
- 4 prc. pożyczkę krajową galicyjską koronową.
- 4 prc. pożyczkę propin. galicyjską
- 5 prc. pożyczkę prop. bukowińska
- 4 1/2 prc. pożyczkę węgierskiej kolei państwowej
- 4 1/2 prc. pożyczkę propin. węg.
- 4 prc. węg. obligacje indemniz.

i wszelkie renty austriackie i węgierskie,
które to papiery kantor wymiany Banku hipotecznego zawsze nabywa i sprzedaje
po cenach najkorzystniejszych.

UWAGA. Kantor wymiany Banku hipotecznego przyjmuje od P. T. kupujących wszelkie wylosowane, a już płatne miejscowe papiery wartościowe, tudzież zapadłe kupony za gotówkę, bez wszelkiego potrącenia, zaś zamieniające jedynie za potrąceniem rzeczywistych kosztów.
Do efektów, u których wyzerpały się kupony, dostarcza nowych arkuszy kuponowych za zwrot kosztów, które sam ponosi.

Facton półkryty wiedeński —
Tarantas angielski mało używany korzystnie do sprzedania. Wiadomość ul. Żulińskiego l. 4. u Wgo Lickendorfa.

Uwagi godne.

25 lutego rozpoczyna się wysyłka **win naturalnych**, tak stołowych jakoteż wytrawnych, w cenach umiarkowanych.

Zarazem polecam:

kalafior, cytryny, pomarańcze, cykuty, rodzenki, migdały, kawę w różnych gatunkach, śliwki suszone, powidła, słonina gruba, solona, wędzona lub paprykowana, smalec świeży, salami węgierska wyborowa itp. itp.

Cenniki wysyłam franko.

Upraszam o łaskawe zlecenia i pozostaję z wysokim poważaniem

Tomasz Gurowicz

Budapeszt, Bastya utoza 20 sz.

(Dom własny) 258

!Kupujemy co kraj produkuje!

Na sezon obecny.

Sukna na modne ubrania męskie,
Sukna na mundurki szkolne,
Sukna na mundury i płaszcze sokole, polskie i ruskie,
Sukna na liberye dla służby,
Sukna sławuckie na burki, kurtki i ubrania myśliwskie,
Płócienna, batysty, zefiry, nicea i t. p. na suknie damskie.

Dreliszki na ubrania męskie i na liberye,
Płótna białe i bielizna stołowa,
Dreluchy na materace, koce na łóżka, wózki
Burki do podróży, kurtki, chustki wełniane,
Płaszcze męskie letnie (Haweloki), Pledy,
Serdaki, por'yery, koronki.
Makaty z Buczacza (wyłączne zastępstwo na Galicję),
Kilimy i dywany smyrneńskie,
Buciki letnie i trypcie z żółtej skóry,
Kosze i kufry podróżne, meble ogrodowe,
Wózki dziecięce, hamaki, majolika, rzeźby
poleca po cenach niższych od zagranicznych
Galic. akc. Towarzystwa handlowego

Centralny Bazar Krajowy

Lwów, ul. Karola Ludwika l. 5 l. p.

Bazar wyrobów krajowych 399

Kraków, róg Wiślniej i św. Anny.

Przyjmuje się wszelkie zamówienia.

Mam zaszczyt zawiadomić

że już otrzymałem świeże

towary świąteczne

i takowe po najtańszych cenach polecam.

Dla wygody Szanownej P. T. Publiczności podaję mały wyciąg z mego cennika.

Towar świeży pierwszej jakości!

1/2 kłgr. MIGDAŁÓW wybieranych	60 ct.	1/2 kłgr. FIG sułtańskich	34 ct.
MIGDAŁÓW bardzo ładn.	48 "	FIG wiankowych	15 "
DAKTYLI marokanskich	90 "	CYKATY świeżej	75 "
DAKTYLI al-ksandryjsk.	34 "	ARANCINI dobrej	56 "
DAKTYLI Calilifaf	32 "	MARMOLADY owocowej	40 "
RODZYNEK sułtańsk.	26 i 32 "	POWIDEL bośniackich	16 "
RODZYNEK Eleme dużych	34 "	MASŁA śwież do chleba	60 "
RODZYNEK czarn. drobn.	24 "	MASŁA dwors. do potraw	48 "
MALAGI na gałązkach	90 "	MIODU znakomitego	26 "
ORZECHÓW tureckich	20 "	MAKU	20 "
ORZECHÓW tureckich łuszc.	38 "	MAKI najpiękniejszej	15 "
ORZECHÓW włoskich papie- rówek	20 "	Jeden słoik konfitur	50 "
ORZECHÓW włoskich łuszc.	45 "	lipowego miodu	35 "
SLIWEK bośniackich	16 "	1 łaska wanilii	20 "
		1/2 kłgr. drożdży prasowanych	60 "

Utrzymuję także na składzie różne gatunki **tylko naturalnych win**, wyborny **rum bremski**, **herbatę**, **wódki zagraniczne** i krajowe, oraz bardzo dobry **koniak francuski** po zł. 3, 3.50, 4, 4.50 i 6 za butelkę.

Zamówienia z prowincji odwrotnie na żądanie, cenniki wysyłam franko.
Polecając się licznym rozkazom Szanownej P. T. Publiczności, kreślę się z pełnym szacunkiem

LEONARD SOLECKI

Lwów, ul. Batorego l. 2.

406

Galicyjski Bank Kredytowy.

Dwudzieste trzecie

418

Zwyczajne Walne Zgromadzenie

Akcyonaryuszów Galicyjskiego Banku Kredytowego

odbędzie się na dniu 23 kwietnia 1896 r.

o godzinie 12 w południe we własnym gmachu we Lwowie przy ul. Jagiellońskiej l. 3.

Porządek dzienny:

1. Sprawozdanie z czynności i przedłożenie rachunków za rok 1895.
2. Sprawozdanie wydziału rewizyjnego.
3. Uchwała względem podziału czystego zysku.
4. Wybór dwóch członków Rady zawiadowczej (§. 10 stat.)
5. Wybór wydziału rewizyjnego na rok 1896.

Panowie P. T. Akcyonaryusze mający zamiar wziąć udział w tem Zgromadzeniu, zechcą stosownie do §§. 34 i 36 statutu Banku swoje akcje wraz z bieżącymi kuponami złożyć najpóźniej do **9 kwietnia 1896** w kasie głównej Banku we Lwowie lub też w Banku Anglo-Austryackim w Wiedniu, gdzie otrzymają karty legitymacyjne upoważniające do wstępu na rzeczone Walne Zgromadzenie.

Lwów, dnia 21 marca 1896.

Dyktaryusz z kilkuletnią praktyką podatkową, polityczną i autonomiczną, z wyrobionem piśmiem polskim i niemieckim, poszukuje posady. W razie potrzeby może złożyć kaucję. Łaskawe zgłoszenia pod adresem: „Zwierchność gminna w Kolbuszowej“.

Za 2 zł. przerabiam każde najmocniej zbitę materacę zupełnie jak nowe. Stare kołdry przyjmuję do pokrycia, Józef Schuster, Lwów, Kopernika 7.

Bulion z dziczyzny i drobiu
1 kilo . zł. 5.— pół kilo . zł. 2.50
własny wyrób 343

Felicya Seidler, w Krynicy.



Trawa miodowa

(Holeus lanatus) 220

własnego zbioru z obszaru dworskiego Borów na, nasienie świeże i pewne na granta suche lub mokre, zupełnie liście, na pastwiska wyborna roślina raz zasiana trwa kilka lat. — **Jeden korzec** wraz z workiem kosztuje **4 zł. w. a.**, przy zakupie naraz **10 korec** dodaje się korzec bezpłatnie, na wagę 100 kilo 30 zł. Zamówienia skutecznie **J. Bulsiewicz**, skład nasion w **Bochni**.

Zmiana lokalu.
Najtańszy skład towarów optycznych i mechanicznych

BENEDYKTA KOPERNICKIEGO

pod „Kopernikiem“
przeniesiony został do nowego lokalu przy placu Halickim l. 1.

Po cenach najtańszych w wielkim wyborze okulary, ewikiery, lornety, barometry, ciepłomierze. — **Reparacje najrychlej i najtaniej.** Urządzenie dzwonków elektrycznych. Zamówienia z prowincji odwrotnie. Adres: **Optyk Kopernicki. Lwów, plac Halicki 1 naprzeciw Banku hipotecznego.** 417



BIURO
największego na kuli ziemskiej Towarzystwa ubezpieczeń życiowych
EQUITABLE
znajduje się we Lwowie przy ul. Czarneckiego l. 4. 309

PUMIGATEUR D'ESPIC przeciw **ASTMIE** i **KATAROWI**
Wgłówn. apt. Skład gł. w Paryżu, 20 ul. St. Lazara 49

Cukry deserowe

znakomite odznaczone na wystawach krajowych i zagranicznych złotymi medalami, które już oddawna przez wybrednych smakoszy jako najlepsze uznane zostały, 1/2 kilo zł. 1 ct. 20 poleca codziennie świeże 14

Henryk Treter
właściciel parowej fabryki czekolady
ulica Kopernika l. 3 obok apteki.

Pomiędzy naturalnymi wodami szczawowymi zajmuje

Woda Kronenfeldska

alkaliczna szczawa
podług analiz naszych pierwszych powag jakościowo naczelnie miejsce.
Główny skład na Galicyę posiada firma **Leopold Lityński** w Lwowie w Grand Hotelu ulica Karola Ludwika.

Głównie zastępowe dla Galicyi
L. Lityńskiego
handel farb i materiałów
Lwów, Grand Hotel

Obwieszczenie.

C. k. Dyrekcya galicyjskiego funduszu propinacyjnego rozpisuje równocześnie publiczną licytację na dzierżawę prawa propinacyi w następujących miejscowościach.

Liczba porządkowa	Powiat	Miejscowość, w której prawo propinacyi ma być wydzierżawione.	Cena wywołania czynszu dzierżawnego		Liczba porządkowa	Powiat	Miejscowość, w której prawo propinacyi ma być wydzierżawione.	Cena wywołania czynszu dzierżawnego		Liczba porządkowa	Powiat	Miejscowość, w której prawo propinacyi ma być wydzierżawione.	Cena wywołania czynszu dzierżawnego	
			zł.	ct.				zł.	ct.				zł.	ct.
1	Biała	Kety część gminy i część br. Larischa	9800	—	49	Krosno	Rzepnik	25	—	93	Śniatyn	Lubkowce	500	—
2	Bochnia	Barezków	25	—	50	Lisko	Bobrka i Bobrka bliźniąska	210	—	94	Śniatyn	Orelec	550	—
3		Cerekiew z przyl.	225	—	51		Myczków	200	—			95	Śniatyn	następnie od 1 stycznia 1899 wraz z Widynowem i Tuławą
4		Cichawa	155	—	52		Rajskie z przyl.	760	—	96	Śniatyn			Chłopiatyn
5		Niewiarów 20 a osada	55	—	53	Jastrzębków w karczmie we wsi, Jastrzębków w przysiółku Joppe, Sroki ad Szezerzeo karczma we wsi (z wyłączeniem karczmy Wygoda) i Sroki karczma Wędzra, Laszki murowane	225	—	97	Śniatyn		Moszków z przyl.	2100	—
6		Bor-szczów	Gusztyn I II III	600	—	Lwów	Sroki ad Szezerzeo karczmy Wygoda) i Sroki karczma Wędzra, Laszki murowane	400	—		98	Śniatyn	Parehaez z przyl.	1800
7	Załużce		500	—	54		Sroki ad Laszki (Ramaszkana)	225	—	99	Śniatyn		Piwońszczyzna	700
8	Brody	Chmielno	100	—	55		Popielany	225	—	100		Sokal	Poździej	555
9		Szmyrow	300	—	56		Zurawniki	410	—	101	Sokal		Poturzyca z Wolą poturzycką	1160
10		Stanisławczyk z przyl. nas. pnie od 1 stycznia 1899 wraz z Wydrą	1380	—	57	Jastrzębiec	195	—	102	Sokal		Przewodów	310	—
11	Załużce z przyl.	4400	—	58	Rozbórz	205	—	103	Sokal		Radwanice z Wulką radwaniecką	360	—	
12	Brzesko	Wokowice	130	—	59	Siennów	250	—		104	Sokal	Sawczyn	300	—
13	Brzeżany	Krasnopuszca	50	—	60	Mośiska	700	—	105	Sokal		Starogród	400	—
14	Brzozów	Grabownica starzenska	855	—	61	Nadworna	Jablonica z Połanią powowiczowa następnie od 1 stycznia 1898 wraz Mikuliczynem z przyl.	14376	—		106	Sokal	Tusków	255
15		Niebocko	340	—	62	Nowy Sącz	Roznów z przyl.	187	—	107	Sokal		Uhrynów i Nuśnice	900
16	Chrzanów	Jankowice z przyl.	485	—	63	Nowy Sącz	Tegoborze z przyl.	400	—	108		Stanisławów	Winniki ad Dłużniów	40
17	Dąbrowa	Bolesław z przyl.	565	—	64	Przemysł	Osowa i Adwokacya Osowa	450	—	109	Stanisławów		Perłowce i Demeszowce i Niem-szyn (powiat Rohatyn)	360
18		Słupiec I i II	220	—	65		Hurko	600	—	110		Tarnopol	Zagwoźdz na Czarnem	30
19	Drohobycz	Śniatynka w i s	326	—	66	Kraszyn z przyl.	3500	—	111	Tarnopol	Kozówka część Sozańskiego i Mechnackiego		620	—
20		Śniatynka Rakowice	50	—	67	Pikulice	330	—	112		Tarnopol	Lubaszowa	10	—
21		Wacowice karczma Zadobówka	125	—	68	Rzeczpol	331	—	113	Tarnopol		Łowczów	40	—
22	Wacowice karczma pod górą	180	—	69	Stubno	300	—	114	Tarnopol		Pogórska Wola i Pogórze	225	—	
23	Grybów	Brzana górna i średnia z Wymysłowem	350	—	70	Trojczyc	400	—		115	Tarnopol	Nakle część Zawadzic ad Szczepanowice	30	—
24	Husiatyn	Kociubińce z przyl.	850	—	71	Przemysł	Bachórzec z przyl.	600	—	116		Turka	Beniowa i Bułowiec	650
25	Jasło	Jaszczurowa I i II	20	—	72	Przemysł	Laszki królewskie	200	—	117	Turka		Nidek cały	850
26		Katy	510	—	73	Przemysł	Nowosiółka	302	—	118		Turka	Tłuczeń górny i dolny cały	420
27		Skalnik	60	—	74	Lanckoroński	Dołobow i Nowosiółki goscinne	300	—	119	Wieliczka		Bojanicyce z przyl.	240
28		Sowina	46	—	75		Honiatycze i Kabujów	705	—	120		Wieliczka	Wisniowa z przyl.	2200
29		Wysoka z Oparówką	120	—	76		Jatwiegi	250	—	121	Zaleszczyki		Rzeszotary	150
30	Jaworów	Bruchnał z przyl.	2000	—	77	Monasterzec	160	—	122	Zaleszczyki		Blyszczanka	442	—
31		Drahomyśl i Podluby	700	—	78	Woszeżanica i Kanafosty	380	—	123		Zaleszczyki	Latacz z przyl.	1000	—
32		Poreby ad Zawadów	225	—	79	Terszaków	50	—	124	Zaleszczyki		Hnilice wielkie i małe	—	—
33		Rogoźno z przyl.	850	—	80	Werbisz z Saikowem	520	—	125		Zaleszczyki	Hnilice Koszlaki	600	—
34		Szkoło	650	—	81	Rzeszów	Czudec miasto z przyl.	4500	—	126		Zaleszczyki	Hołutki	450
35	Siedliska i Leszczasne	500	—	82	Sanbor	Rakowa	500	—	127	Zaleszczyki	Isańczany		295	—
36	Sarny i Wola sarnowska	500	—	83	Sanok	Hłoneza i Łozzina	355	—	128		Zaleszczyki	Kobyła cała	200	—
37	Kamionka	Jakimów	50	—	84	Skalnik	Przybyszów	260	—	129		Zaleszczyki	Bołozynow	50
38		Kupecze	180	—	85		Krasne z przyl.	600	—	130	Zaleszczyki		Bałuczyn	338
39		Niestuchów	270	—	86		Łuka mała	1200	—	131		Zaleszczyki	Kołów z przyl.	1050
40		Nowosiółka i Lisko	925	—	87		Okno	800	—	132	Zaleszczyki		Macoszyn	600
41		Rakobuty	124	—	88		Pajówka	325	—	133		Zaleszczyki		
42	Kalusz	Przewoźce	440	—	89	Raszówce i Mazurówka	270	—					—	
43	Kolomyja	Cuculin	200	—	90	Turówka	500	—				—		
44		Pistyn z przyl.	450	—	91	Żerebki szlacheckie	280	—				—		
45	Kosów	Dąbrowa	80	—	92	Zielona	385	—				—		
46		Lucznanowice z przyl.	1000	—		Scianka	100	—				—		
47		Rączna	130	—				—				—		
48	Kraków	Sulechów	300	—				—				—		

Dzierżawa prawa propinacyi w powyżej wyszczególnionych miejscowościach z wyjątkiem poz. 3, 16, 26, 47, 57, 58, 61, 116 i 128 rozpoczyna się z dniem 1 stycznia 1897

W uprawniach:
Cerekiew pow. Bochnia (poz. 3), Rączna pow. Kraków (poz. 47), Jastrzębiec (poz. 57), Rozbórz (poz. 58) pow. Łanicut, Jablonica pow. Nadwórna (poz. 61) i Nidek cały powiat Wadowice (poz. 116) rozpoczyna się dzierżawa z dniem 1 lipca 1896.

W Jankowicach pow. Chrzanów (poz. 16) z dniem 1 października 1896.

W Kątach pow. Jasło (poz. 26) z dniem 1 sierpnia 1896, w końcu w Bałuczynie pow. Złoczów (poz. 128 z dniem 24 czerwca 1896.

Licytacje odbędą się na jednym terminie w oddzielnych c. k. Starostwach. Szczegółowe terminy licytacyjne ogłoszą oddzielne c. k. Starostwa osobnymi obwieszczeniami.

W Starostwach tych można też przeglądać bliższe warunki, pod którymi powyższe uprawnienia propinacyjne wydzierżawione będą.

Z c. k. Dyrekcji gal. funduszu propinacyjnego.
We Lwowie, dnia 18 marca 1896.